

SCÂNTEI DE SUFLUET

Nr. 9

An școlar 2020–2021

Școala Gimnazială Nicolae Bălcescu, com. N. Bălcescu, jud. Bacău

*Revistă aprobată ISJ Bacău prin proiect nr. 10678/ 09.11.2016
„Scântei de suflet”, BACĂU, august 2021*

ISSN 2065 – 6564

ISSN-L: 2065 – 65

Scântei de suflet , BACĂU,

ISSN 2065 – 6564, președinte al colectivului de redacție,prof. Antip Crina

CUVÂNT ÎNAINTE...

La început a fost Cuvântul...revista Cuvânt...

Apoi Cuvântul s-a transformat în scânteii...Scânteii de suflet...

La propunerea colegilor, revista școlii a căpătat un suflu nou și a renăscut într-o nouă înfățișare, cu un nou colectiv de redacție .

Scânteii de suflet s-a născut în 2006, a stagnat între anii 2009-2017, ca, începând din 2017, să devină emblema celor ce scriu, cadre diactice și copii, cadre auxiliare sau de ce nu, nedidactice, din școala noastră, a celor care își găsesc liniștea în scris și prin scris sau altă formă artistică de exprimare.

Veți găsi în paginile ei scînteii, scânteii de suflet, scânteii de gânduri, scânteii de inspirație, scânteii de dragoste față de artă sau față de cei care predau arta...

Veți descoperi pasiunea care i-a ghidat să folosească arta , ca formă a eliberării, atât pe adulți, cât și pe copii.

Vă invităm la o dulce lectură și la un periplu printre scânteii de vis...

Prof. Antip Crina -Ramona

REVISTA

“SCÂNTEI DE SUFLET”

NR.9/ august 2021

COLECTIV DE REDACȚIE:

COORDONATORI REVISTĂ:

Prof. Antip Crina –Ramona –redactor-șef
Prof. Roșu Izabela
Prof. înv. primar, Paloșanu Liliana
Prof. înv. primar, Iosub Ștefania

MEMBRI COLECTIV DE REDACȚIE ȘI COORDONATORI ELEVI :

Director, prof. Doboș Gabriel-grafică
Prof. Stoica Mihaela
Prof. Traian Loredana
Prof. Gherman Georgiana
Prof. Andor Veronica Grațiera
Prof. Dogaru Celina
Prof. Petrea Gabriel
Prof. înv. primar, Popa Liliana
Prof. înv. primar, Popa Elena
Prof. înv. primar, Degeratu Roxana
Prof. înv. primar, Niță Irina
Prof. înv. primar, Vasilache Manuela
Prof. înv. primar, Roșu Mihaela
Prof. înv. primar, Mihalache Olivia
Prof. înv. preșc., Patrașc-Lungu Maria-Alexandra
Prof. înv. preșcolar, Scripcaru Mihaela
Prof. înv. preșcolar, Ghelbere Alexandra

Prof. Gălățanu Nicoleta
Prof. Sopcă Oana
Prof. Sicinschi Ana-Loredana
Prof. Malic Roxana
Prof. Hongu Diana
Prof. Sava Rodica
Prof. înv. primar, Cătinaș Mirela

Prof. înv. primar, Iordache Laura
Prof. înv. preșcolar, Salahoru Lenuța
Prof. înv. preșc. Enea Maria-Magdalena
Prof. înv. preșcolar, Zaharia Ștefania
Secretar-șef, Dogaru Alina
Inf. Zemțev Mirela

ISSN: 2065 – 6564

ISSN-L: 2065 – 656

Proiect aprobat de ISJ Bacău cu nr. 10678/ 09.11.2016

SECȚIUNEA I. ARTICOLE ALE CADRELOR DIDACTICE:

Rolul activităților non formale în dobândirea gustului literar

Prof. Crina-Ramona Antip, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Literatura artistică, beletristică , este , indiscutabil unul dintre cele mai fascinante domenii ale experienței umane. Prin lectura operelor literare valoroase, naționale și universal, elevii descoperă lumi imaginare, orizonturi nebănuite, cunosc lumea , viața, istoria , geografia sau omul însuși.

Lectura literară este unul dintre factorii care favorizează în cel mai înalt grad cunoașterea și folosirea limbii române, îmbogățirea și activizarea vocabularului sau dezvoltarea capacității de comunicare.

În toate școlile românești există, cu siguranță , profesori care se preocupă de stimularea gustului pentru lectură atinerei generații, în special în ultimii ani, când apropierea de televizor sau de calculator s-a intensificat și a fost dusă până la exces.

În acest sens, trebuie folosite disponibilitățile de cunoaștere a preadolescenților spre apropierea de lumea cărților, vizitarea târgurilor de carte, a librăriilor, înscrierea la bibliotecile școlare sau locale etc.

Putem aplica diferite metode pentru ca stimularea să se facă subtil, să nu pară o obligație, ci o adevărată distracție. Dintre aceste metode, putem aminti:

- ***Să citim o carte pe lună!*** – profesorul va întocmi o listă ce va cuprinde câte un titlu de carte pentru fiecare lună și va fi comunicat elevilor și bibliotecarului.
- ***Înființarea Cercului de lectură*** , ce se va ocupa cu editarea unei reviste, se vor organiza întâlniri lunare/semestriale pe diferite teme literare sau se vor omagia anumiți scriitori.
- Organizarea , pe clasă, a unor ***concursuri pe teme literare***, cu titlul, să spunem – *Cea mai frumoasă compunere sau Cel mai frumos personaj din cărțile citite*

Fiecare profesor poate găsi și experimenta diferite moduri , strategii, programe , pentru stimularea lecturii literare, în funcție de particularitățile de vârstă ale colectivelor de elevi cu care lucrează, de condițiile material existente în școală și în localitățile unde își desfășoară activitatea didactică.

În acest mod, interesul elevilor pentru televizor și calculator va fi ceva mai redus, iar lectura literară va deveni un univers imaginar unde fiecare își poate găsi un loc numai al său.

În decursul anilor petrecuți la catedră am învățat că, pentru un profesor, nu este definitoriu doar să transmită informații, ci este cu atât mai important modul în care transmite informațiile și ceea ce rămâne în memoria elevilor după finalizarea actului didactic.

Noua abordare curriculară cere profesorului să fie creativ și să determine elevul să depășească teama, ezitarea de a se exprima liber. Acest lucru poate fi realizat atât în context formal, cât și în context non-formal.

Unul dintre cele mai interesante contexte în care se poate dezvolta capacitatea de receptare a textelor literare, dar și reproducerea lor este serbarea școlară.

Serbarea școlară reprezintă o modalitate eficientă de dezvoltare a capacităților de vorbire și înclinațiilor artistice ale elevilor. Prin conținutul vehiculat al serbării, elevii culeg o bogăție de idei, impresii, trăiesc „autentic”, spontan și sincer situațiile redate.

Șezătoarea literară reprezintă un alt mijloc de a dezvolta creativitatea elevilor, de a-i apropia de tradiții și de a crea o punte între generații. Ea reprezintă o formă recreativă foarte potrivită pentru realizarea cu succes a obiectivelor propuse în cadrul orelor de limba și literatura română.

Clubul de lectură pe care noi l-am numit ”Fabrica de idei” este un loc unde ideile prind contur și se germinează. Se citesc cărți, se fac analize tehnico-literare, se caracterizează personaje, se transformă eu-l lecturii, iar din cititori simpli receptori de text devin lectori implicați și convingși, ulterior, mici creatori de artă.

Redactarea revistei școlii este o altă modalitate de a educa și a atinge competența de receptare a unui text literar, dar și a stimula limbajul literar-artist al elevilor, jucându-se cu mintea lor, dezvoltându-le totodată și creativitatea, munca lor atingând cote maxime încă de la o vârstă fragedă.

Supravegheați atent, ei învață redactarea, așezare în pagină, estetică, lucrează cu arta și în final, devin mici creatori.

Proiectul literar este și acesta un mijloc de a dezvolta creativitatea și dorința elevilor de a jongla cu literatura și el poate îmbraca diferite forme de organizare: individuală, de grup, în perechi sau chiar cu grupuri extrem de mari. Spre exemplu, proiectul ”Toată școala citește”, inițiat de Anca Târcă în 2019 a implicat școala noastră întreagă și a rămas în memoria colectivă a elevilor ca o activitate de mare succes! **Ziua internațională a cititului împreună** a însemnat și ea un astfel de proiect și a adus încântare în rândul elevilor și a profesorilor implicați.

În concluzie, elevii au nevoie de acțiuni care să le lărgescă lumea lor spirituală, să le împlinească setea de cunoaștere, să le ofere prilejuri de a se emoționa puternic, de a fi în stare să iscodească singuri pentru a-și forma convingeri durabile.

Activitățile extrașcolare în general, au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferă cele mai eficiente modalități de formare a caracterului copiilor încă din clasele primare, deoarece sunt factorii educativi cei mai apreciați și mai accesibili sufletelor acestora.

Întregul lanț de manifestări organizate de școală și în afara ei, sub atenta și pricepută îndrumare a dascălului, aduc o importantă contribuție în formarea și educarea copiilor, în modelarea sufletelor acestora și are profunde implicații în viața spirituală a comunității, restabilind și întărind respectul acesteia față de școală și slujitorii ei.

Bibliografie :

1. Crețu, Ecaterina (coord.), *Lectura textului literar – concepte operaționale*, Bacău, Editura Grafî, 2000;

2. Vlasie Manuela(Coord.) *Abilități de viață în contextul dezvoltării durabile* – suport de curs 2014;

3. Mariana Norel, Petru Bucurenciu, Mihaela Dragu, *Limba și literatura română*, manual pentru clasa a VII-a, Editura Aramis, 2019

4. Landau Erika, *Psihologia creativității*, Editura Didactica si Pedagogica, Bucuresti, 1979;

5. Roșca, Alexandru, *Creativitatea generală și specifică* București, Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1981;

6. Dănăilă-Moisă Mihaela ,*Creativitatea de la teorie la practică* ,Editura Docucenter, Bacău, 2020

Impactul activităților extracurriculare asupra personalității copiilor

Prof. Ana-Loredana Sicinschi, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Activitățile extracurriculare reprezintă un element prioritar în politicile educaționale întrucât au un impact pozitiv asupra dezvoltării personalității copilului, asupra performanțelor școlare și asupra integrării sociale în general.

Datorită lor obținem:

- performanțe și rezultate școlare mai bune;
- coeficient de abandon școlar mai scăzut;
- o stare psihologică mai bună, incluzând un nivel de stimă de sine mai bun, sentiment redus de izolare socială, creșterea încrederii în sine;
- un confort psihic ridicat, incluzând trăirile afective de bucurie, starea de optimism;
- un nivel scăzut de comportamente neadecvate și chiar antisociale;
- îmbunătățirea relației cu părinții;
- crearea unei legături mai strânse între familii, copii și reprezentanții școlii sau școală ca instituție;
- dezvoltarea apartenenței la colectivitatea din care face parte, formarea deprinderii de a-și stăpâni emoțiile provocate de prezența spectatorilor;

În concluzie, putem spune că activitățile extracurriculare ajută elevii să-și formeze o gândire independentă, nedeterminată de grup, tolerantă față de idei noi, să dobândească capacitatea de a descoperi probleme noi și de a găsi soluțiile de rezolvare a lor.

Rolul activităților extracurriculare în promovarea imaginii școlii

Fiecare elev și cadru didactic se simte mândru dacă rezultatele muncii lor sunt cunoscute și apreciate de către comunitate, mai ales dacă acestea se armonizează cu nevoile specifice ale comunității.

Campania de creare și promovare a unei imagini pozitive a școlii presupune participarea tuturor factorilor implicați în educație (elevi, cadre didactice, părinți, membri ai comunității) și responsabilizarea mai atentă pentru a asigura un nivel calitativ superior al actului educațional.

Echipa de conducere a școlii împreună cu toate cadrele didactice și elevii trebuie să aibă o preocupare constantă pentru elaborarea și actualizarea unui plan de marketing care să evidențieze rolul și realizările școlii pe toate palierele educației: formală (rezultate de la olimpiade și concursuri școlare) și nonformală (performanțe obținute la diferite activități artistice desfășurate în școală și în afara ei, sesiuni științifice etc.).

Mesajul transmis comunității trebuie să fie consistent, să provină din mai multe surse și să exprime specificul unității școlare integrat în peisajul comunității locale.

Transmiterea regulată a informațiilor despre activitățile desfășurate în școală către toate instituțiile (autorități locale, parteneri de proiecte educaționale, părinți) mențin școala în atenția comunității și atrage aprecierile acestora și dorința de a cunoaște mai în profunzime activitatea școlii.

Promovarea imaginii școlii începe încă de la intrarea în școală; aici trebuie creată o atmosferă caldă, primitoare și expresivă prin plasarea la vedere a materialelor produse de către elevi, diplome, fotografii, aprecieri media.

Modalități concrete de promovare a imaginii școlii

Vom enumera câteva dintre ele:

- invitarea părinților, a membrilor din comunitate, a specialiștilor din diferite domenii, a personalităților locale la activitățile desfășurate în școală cu prilejul diferitor evenimente;
- implicarea comunității în activitățile extracurriculare (serbări școlare, deschiderea și închiderea anului școlar, activități sportive, excursii);
- organizarea unor activități comune (Ziua Satului, Ziua Armatei, Ziua Pompierilor, comemorarea unor personalități locale etc.);
- implicarea elevilor și a cadrelor didactice în popularizarea rezultatelor școlii în rândul părinților, aceștia fiind o pârghie principală în acțiunea de a transmite informațiile despre ceea ce au făcut frumos și bine copiii lor;

- realizarea de parteneriate pentru desfășurarea de activități cultural artistice în alte unități școlare, în instituții culturale (biblioteca județeană, filarmonică, teatru) în comunitate (primărie, căminul cultural, biblioteca din comună);

- implicarea părinților în acțiuni de organizare a unor manifestări artistice: serbări școlare, carnavaluri, tombole, paradă de costume);

- informarea comunității locale prin mass-media locală;

- participarea la emisiuni ale postului tv. local și acordarea de interviuri de către elevi, cadre didactice, director, consilierul de imagine;

- realizarea unui comunicat de presă după desfășurarea unui eveniment deosebit;

- răspândirea informațiilor cu privire la activitățile extracurriculare desfășurate în cadrul școlii pe site-ul Inspectoratului Școlar Județean;

- deschiderea unui site al școlii și asigurarea funcționării acestuia

- reactualizarea periodică a paginii WEB

- promovarea evenimentelor din școală pe pagina de facebook a școlii

- editarea unei reviste a școlii în care să fie publicate rezultatele obținute de elevi la diferite activități și a aprecierilor venite din partea diferitelor persoane;

- realizarea unor materiale publicitare, afișe, fluturași, pliante, programe;

- realizarea unui panou de afișaj cu fotografii ce reliefează activitatea elevilor din școală: „Ne mândrim cu ei”, „Mesagerii noștri”, „Noutățile zilei” etc.;

- organizarea în școală a Zilei porților deschise, prilej cu care invitații cunosc rezultatele obținute de către elevi și profesori, proiectele ce se vor desfășura în viitor;

- organizarea de standuri expoziționale în diverse locații ;

- afișarea de bannere care au rolul de a trezi curiozitatea și dorința de a participa la anumite evenimente;

- activizarea și eficientizarea Comisiei de imagine din școală prin realizarea unor proiecte de popularizare a imaginii școlii.

Toate eforturile și preocupările de promovare a imaginii școlii prin diferite modalități au în vedere recunoașterea valorilor, popularizarea rezultatelor obținute și, nu în ultimul rând, stimularea elevilor de a participa și în viitor la alte activități extracurriculare.

Popularizarea unei imagini pozitive a școlii dezvoltă la toți partenerii implicați în educație sentimentul de mândrie că își desfășoară activitatea în acea școală.

Situația actuală, de la nivel global, generată de pandemia de Coronavirus a generat provocarea. În izolare, oamenii au fost nevoiți să își continue viața și chiar să lucreze de acasă.

Milioane de elevi și studenți atât din țara noastră cât și din întreaga lume, au fost forțați să învețe de acasă, iar sistemul românesc de învățământ s-a văzut forțat să treacă printr-un proces accelerat de conectare și upgradare la noile realități. Încă de la început au existat multe inițiative derulate cu succes, pentru că tehnologia există, cât și dorința unor profesori și a unor școli de a se alinia la educația online. Din păcate, sistemul nostru de învățământ nu a fost pregătit pentru așa ceva, fiind luat prin surprindere. Începutul a fost dificil pentru că nu a existat o metodologie în acest sens și fiecare profesor a fost nevoit să găsească propria soluție de a intra în legătură cu copiii.

În căutarea celei mai bune variante de aplicație pentru videoconferință, cadrele didactice au fost nevoite să țină cont de faptul că desfășurarea cu succes a unei ore online implică cel puțin trei componente (interacțiunea în timp real, colaborarea, resurse educaționale digitale care să susțină procesul de predare-învățare-evaluare), în egală măsură la fel de importante.

Continuarea învățării în această perioadă a reprezentat o necesitate, căci educația trebuie să meargă mai departe. Găsirea soluțiilor de a păstra legătura cu elevii, de a ține mintea copiilor trează, dorința și responsabilitatea de a crea și consolida sentimentul de apartenență la o comunitate, la un grup, a căzut în sarcina profesorilor. Reacția unităților de învățământ a fost diversă, la fel cum este și societatea românească. Profesorii și unitățile de învățământ au fost nevoiți să găsească soluții, platforme de învățare și aplicații pentru videoconferințe, astfel încât să aibă parte de învățare sincron, asincron și mixtă, de învățare online sau învățare la distanță.

Primul pas pe care profesorii au fost nevoiți să îl facă a fost să stabilească o rutină, să înceapă cu stabilirea unui orar pe zile și materii de studiu, punându-se accent pe integrarea acestora, care a putut fi încărcat platforma educativă aleasă, (după ce părinții au fost la rândul lor pregătiți și informați de programul copiilor – la această vârstă este foarte importantă rutina).

În căutarea și găsirea celei mai bune căi de a continua și realiza procesul de învățare online, profesorii au studiat:

- platforme pentru gestionarea claselor în mediu virtual (google classroom, edmodo, easyclass, kinderpedia, moodle, khanacademy);
- instrumente/platforme de conectare în timp real (zoom, google meet, skype, webex, teams);
- platforme și aplicații care să ofere resurse educaționale în format digital (manuale.edu.ro, mozaweb.com, livresq.com/ro/, scoalapenet.ro/, ScoalaIntuitext.ro, www.digitaliada.ro, asq.ro, scoalapenet.ro/, eduonline.roedu.net/, livresq.com/ro/, asq.ro);
- instrumente online pentru platforme (<https://padlet.com>, <https://edpuzzle.com/>, <http://openboard.ch/>, <https://learningapps.org/>, <https://www.surveymonkey.com/>, <https://wordwall.net/>, <https://www.mentimeter.com/>);

- instrumente/aplicații pentru crearea de teste, jocuri (asq.ro, kahoot.it, quizizz.com, wordwall.net, learningapps.org, google form, wordart.com, quizlet.com);
- instrumente/aplicații pentru obținere de feedback (mentimeter.com, padlet.com, surveymonkey.com, questionpro.com);
- resurse educaționale online specializate pe anumite materii, discipline, interese;
- aplicații și instrumente colaborative (padlet.com, mindmup.com, google docs, google drive, openboard.ch, bubbl.us);
- instrumente pentru realizare și găzduire de videoclipuri, creare de avatare personalizate, povești virtuale, storybooks (youtube.com, powtoon.com, app.animaker.com, www.voki.com, www.pixton.com, storybird.com, watch.vooks.com), jurnale și notițe (google keep, day one journal, memento, grid diary, five minute journal);
- aplicații și instrumente infografice și de realizare de postere educaționale (canva.com, sparkadobe.com, pinterest.com), editare poze (pixlr.com, vectr.com);
- instrumente și aplicații pentru realizarea de prezentări (prezi.com, slideshare.com, docs.google.com/presentation, slidebean.com, knovio.com, www.emaze.com, canva.com, power point de la Microsoft, slide pe google - www.google.com/slides);
- aplicații pentru crearea site-uri (webwave.me, weebly.com, wix.com, blogger.com, webnode.ro);
- pagini cum numeroase poze gratuite necesar realizării de resurse educaționale (pixabay.com, unsplash.com).

Provocare cea mai mare în perioada pe care am încheiat-o și probabil și pentru ceea ce va urma a fost și va fi desfășurarea lecțiilor online, căci fără o formare în acest sens, cadrele didactice au fost nevoite să studieze, să învețe, să găsească soluții pentru a face față cu succes situației, iar copiii să fie în câștig.

Ținând cont de activitățile de învățare, conținuturile pe care copiii trebuie să le învețe, de nivelul de dezvoltare al participanților, precum și de tehnologia avută la îndemână, fiecare dascăl a încercat să facă ce poate cel mai bine.

Desfășurarea cu succes a unei lecții online implică 3 componente, care sunt în egală măsură la fel de importante:

1. Interacțiune în timp real – alegerea unei soluții de videoconferință care să permită comunicare bidirecțională de video, voce și text. Important este să fie ușor de utilizat, să permită formarea de clase virtuale accesibile pe baza unor ID-uri și să fie accesibilă de pe orice tip de echipament.
2. Colaborare. O platformă sau o suită de aplicații necesare pentru crearea, editarea și partajarea de documente între profesori și elev, plus adăugarea de observații, note, notițe, reacții, păreri.
3. Resurse educaționale digitale care să susțină predarea. Domeniul este vast, atât ca tipuri de conținut - prezentări, lecții, fișe, imagini (utilizabile în timpul lecției sau ca teme pentru acasă), cât și ca furnizori. Există inclusiv proiecte publice pentru crearea de resurse educaționale” (<https://nodacademy.ro/top-aplicatii-educationale-gratuite/>).

Întreg procesul de realizare a unei lecții online urmează ciclul de învățare care pornește de la identificarea problemei/obiectivului, investigarea acesteia, selectarea celor mai bune metode, instrumente, tehnici în realizarea/rezolvarea acesteia, urmează perioada de implementare și se sfârșește cu reflecția.

- Stabilirea obiectivelor/rezultatelor, a ceea ce se urmărește a se realiza asemeni unei lecții normale, ținându-se cont că în lecția online acestea trebuie să fie mai puține la număr.

- Căutarea sau realizarea unor materiale de curs necesare realizării acestor obiective, de la manuale clasice la manuale digitale, filmulețe, animații, site-uri care să stârnească și să întrețină curiozitatea copiilor.

- Elaborarea unei activități de învățare care ajută la realizarea obiectivelor (exerciții, desene, prezentări, documente colaborative, jocuri, activități pe echipe cu sarcini precis stabilite).

- Fiecărei activități de învățare/lecții online trebuie să i se asocieze metode de feedback, de evaluare și chiar de notare.

Este foarte important și prioritar, așa putea spune, ca lecția online să rețină atenția copiilor, să stârnească interesul și dorința de a afla/de a face mai multe, precum și să ducă la acțiune.

Este imperios necesar, pentru o comunicare vizuală și auditivă eficientă, ca participanții la aceste întâlniri să aibă schimb de informații în timp real, iar platformele să ofere posibilitatea de a face schimb de date, de a lucra colaborativ. De la an la an, și mai nou de la lună la lună, furnizorii de astfel de platforme s-au specializat, adăugând noi și noi instrumente și facilități, precum și siguranță și securitate.

Aplicațiile și instrumentele dezvoltate în ultima vreme pentru educația online ne pun în fața unei oferte bogate, iar la nivelul soluțiilor de top funcționalitățile sunt generoase și relativ similare.

Bibliografie și webografie

<https://edict.ro/jurnal-de-invatare-de-acasa/>

https://www.scoala19brasov.ro/documente/revista%20scolii/revista_scolii_8.pdf - articol personal

<https://tribunainvatamantului.ro/2020/04/13/invatare-online-sau-invatare-la-distanta/>

<https://www.aspireteachers.ro/noutati/2020/3/25/comunicarea-online-cu-elevii-webinar-cu-oana-moraru>

<https://geeki.ro/cele-mai-bune-aplicatii-pentru-conferinte-video/>

<https://docs.kinderpedia.co/ro/articles/4022661-setari-conferinta-video-zoom-admite-elevi-detalii-gazda-host-partajare-ecran-exclude-elevi>

<http://revistaie.ase.ro/content/17/bodea.pdf>

<https://www.eduapps.ro/aplicatii-educatie/g-suite-for-education/>

Ansamblul Stonehenge și Pitagora

Prof. Mihaela Stoica ,S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Teorema lui Pitagora este una dintre cele mai cunoscute teoreme din geometria plană (euclidiană). Această teoremă afirmă că “în orice triunghi dreptunghic, suma pătratelor catetelor este egală cu pătratul ipotenuzei”.

Reciproca este adevărată: Oricare ar fi trei numere pozitive a , b , c astfel încât suma pătratelor catetelor este egală cu pătratul ipotenuzei, există un triunghi cu laturi de lungimi a , b , c , iar unghiul dintre laturile de lungimi a și b va fi drept.

Unul dintre lucrurile ce l-au făcut faimos pe Pitagora din Samos este formula sa matematică. Deși teorema îi este atribuită filosofului, ea a fost utilizată de multe ori de-a lungul istoriei, pe întregul glob. În prezent, specialiștii susțin că principiile teoremei au fost utilizate pentru construirea faimosului monument Stonehenge.

Deși teorema i se atribuie filosofului și matematicianului grec antic Pitagora, care a trăit în secolul al VI-lea î.Hr., se știe că a fost cunoscută de mai multe civilizații de-a lungul timpului: indienii antici, asiro-babilonienii, egiptenii antici, chinezii antici și alții.

Autorul cărții *Megalith: Studies in Stone* sugerează că persoanele ce au construit monumentul din piatră cunoșteau relația dintre ipotenuză și părțile sale opuse. Majoritatea învățăm teorema lui Pitagora sub forma unei formule de tipul $a^2 + b^2 = c^2$, unde a și b se întâlnesc într-un unghi drept, iar c reprezintă lungimea ipotenuzei.

Conform Science Alert, formula este extrem de folositoare atunci când vrem să determinăm distanțele dintre două puncte aflate în unghi drept, fie că utilizăm datele pentru construirea monumentelor, cartografierea constelațiilor sau divizarea terenului.

Așadar, nu este o surpriză faptul că savanții au observat semne ale utilizării teoremei în Babilon, China antică sau în culturile indiene. De obicei asociem formula cu numele lui Pitagora deoarece el a fost primul recunoscut pentru demonstrarea ei.

Însă există și specialiști ce încearcă să dovedească faptul că teorema era cunoscută și demonstrată cu mult înainte ca Pitagora să existe. Unul dintre aceste exemple s-ar regăsi, conform unor specialiști, în modul în care a fost aranjat monumentul neolitic Stonehenge în urmă cu 4.500 de ani. „Vedem utilizarea triunghiurilor și a pătratelor duble ce sunt o variantă simplificată a teoremei”, a declarat John Matineau, editorul cărții. Autorii susțin că laturile triunghiurilor formează proporții regăsite în faimoasa formulă, fapt ce sugerează că persoanele ce au construit monumentul știau că este o metodă utilă de realizare a unui triunghi cu unghi drept.

webografie

1. www.sciencealert.com/pythagoras-triangle-used-construction-stonehenge

2. revista *Cunoaște lumea*

3. wikipedia.ro

Excursia literară-O călătorie posibilă în lumea copilăriei

*Prof. înv.primar, Iosub Ștefania Iuliana, S.G. Nicolae
Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău*

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin. Copilăria este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Orice! Este vârsta la care suntem cel mai aproape de Dumnezeu și de toate tainele existenței. Ne putem întâlni oricând cu

balaurul cu șapte capete, cu zgripturoaica ceahaină, putem fi vrăjitori, eroi din filme sau benzi desenate, putem vizita orice loc din lume cu ochii minții și credem cu tărie că am fost acolo cu adevărat.

Poveștile și basmele au încântat întotdeauna copilăria tuturor generațiilor. Acestea constituie un mijloc important care contribuie la lărgirea orizontului copilului. Basmele ca și poveștile scot în evidență trăsăturile personajelor, dându-i copilului posibilitatea să învețe, să deosebească frumosul de urât, binele de rău și să urmeze exemplul personajelor pozitive.

Copilăria este etapa cea mai frumoasă din viața omului. Cei mari ar da orice pentru a redeveni copii. Scriitori ca: Ion Creangă, Ionel Teodoreanu și Mihai Eminescu au evocat copilăria ca pe un tărâm al gingășiei, dragostei și fericirii. Deschizând cărțile copilăriei, citind câteva pagini, copiii doresc să descopere, să vadă, să simtă locurile unde cei care i-au condus cu dibăcie în lumea fascinantă a inocenței au furat cireșe, au cutreierat păduri, au ascultat muzica picăturilor de ploaie. Una din prețioasele căi menite să prelungească fiorul emoției, rezultat din contactul cu opera în cadrul orelor de curs, este excursia literară. Mergând pe urmele marilor scriitori, elevii le pot cunoaște mai bine viața, gândurile, simțămintele, operele studiate la orele de română, luminându-se astfel pentru ei mai puternic, în înțelesuri mai adânci.

Casele memoriale deschid de multe ori o nouă perspectivă asupra vieții și operelor autorilor, valorificând câteodată un amănunt prețios, care rar s-ar fi putut reține în alte condiții.

Excursiile literare se încadrează în metodică generală a excursiilor școlare, și în mare măsură, chiar și în clasificarea lor. Ele devin - în condițiile unei bune organizări - un mijloc de fixare a cunoștințelor, deoarece elevii sunt puși în situația de a confrunța opera cu mediul în care ea a fost elaborată. Excursia literară are un rol deosebit în dezvoltarea aptitudinilor creatoare ale elevilor.

Ca și în celelalte excursii școlare, în cadrul excursiei literare putem folosi o gamă variată de metode și procedee: povestire (în etapa pregătitoare și în timpul vizitării diferitelor obiective), conversația (în timpul excursiei propriuzise, precum și după efectuarea ei), observația și demonstrația, metoda lucrului cu manualul și cartea (în etapa pregătitoare a excursiei) etc.

Se înțelege de la sine că tematica și itinerariul excursiei trebuie să fie bine chibzuite. Ele vor fi alcătuite raporte la cunoștințele pe care le au elevii și la particularitățile lor de vârstă.

Etapa premergătoare cere cadrului didactic o temeinică pregătire. Documentarea prealabilă e urmată de popularizarea traseului excursiei și parcurgerea de către elevi a unui material bibliografic. În discuțiile pe care le avem cu excursioniștii, înainte de plecare, vom da îndrumări privind tehnica observării și fotografierii, precum și întocmirea de schițe sau albume de călătorie. Elevii au nevoie de inițiere pentru a ști ce să urmărească atunci când intră într-o casă memorială sau într-un muzeu.

De asemenea, cadrul didactic ce conduce excursia va sta în prealabil de vorbă cu ghidul, prezentându-i scopul vizitei, vârsta excursioniștilor și cunoștințele pe care aceștia le au. Altfel li se va vorbi elevilor din ciclul primar și altfel celor din ultima clasă de liceu. Va fi făcută o triere a exponatelor și o adâncire a celor ce au o semnificație deosebită, în caz contrar, prezentarea ar putea deveni obositoare sau deloc folositoare.

La sfârșitul fiecărei excursii, se discută impresiile călătoriei, se organizează concursuri în care se fixează cunoștințele și se re trăiesc puternicele stări emoționale. Elevii sunt îndrumați să alcătuiască

compuneri, interviuri imaginare, să compună poezii, să întocmească albume și panouri cu fotografii realizate în excurie.

Dar,” hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea singură este veselă și nevinovată!”Acum vom pleca într-o excursie literară cu elevii clasei a IV-a ,având ca temă : „O călătorie în lumea copilăriei”.

Primul popas îl facem la casa memorială Ion Creangă din Humulești, sat răzășesc, mare și vesel.Trecem podul peste „Ozana cea frumos curgătoare și limpede ca cristalul” și oprim la „casa părintească din Humulești”. Îl strigăm pe Nică a lui Ștefan a Petrii cel”vesel ca vremea cea bună și sturlubatic și copilăros ca vântul în turburarea sa”.În casă, mama lui „ cea vestită pentru năzdrăvăniile sale”, „care nu-și vedea capul de trebi”, ieși afară și începu a striga, de a da duhul dintr-însa:” Ioane!Ioane!Ioane!Ioane! și Ion pace!”

Și, văzând noi că nu dă niciun răspuns de nicăieri, lăsăm casa cu „stâlpul hornului unde lega mama o șfară cu motocei la capăt, de crăpau mâțele jucându-se cu ei”, și îl căutăm „La cireșe”, „La scăldat”, „La moș Chiorpec Ciubotariul” la școala unde Smărăndița popii stătea lângă „Calul Bălan” cu mâinile la ochi și plângea ca o mireasă.

Luându-ne rămas bun de la copiii și copilele megieșilor din Humulești, ne îndreptăm pașii spre Iași, unde Ionel Teodoreanu își prezintă „Ulița copilăriei”. De la ea a învățat că: ”primăvara e o Duminică a pământului și că florile pomilor sunt drăgălașe ca surâsul unui copilaș din leagăn”. Tot ea l-a învățat că „toamna e o lumină blândă aprinsă de copaci, să fie candelă de veghe pământului trudit”. Pe ulița unde își strângea prietenii mici ca el, căpetenia lor, odrasla uliței,răurea veselie gureșă ca un pârau în matca lui. Acolo, copilăria lui creștea spre viață ca zborul unei ciocârlii spre soare. Pășim spre ulița părăsită să împărtășim împreună spovedaniile unui trecut atât de scump nouă.

Călătoria continuă pe traseul copilăriei. Ecoul unei regretate și trecute copilării răsună și în sufletul poetului Mihai Eminescu, cu amintirea mulțimii de basme și tradiții populare, care i-au fermecat primii ani de viață și au lăsat urme puternice în opera sa.

Ipoteștii.Nume cu rezonanță de șopot, rămân în spațiul lor frământat și împădurit, la fel de romantici, acum, ca și în vremea copilăriei poetului. Intrând în casa muzeu nu trebuie să ne așteptăm la multe, ci la...mult. Reconstituind atmosfera interioară a casei copilăriei poetului, sunt expuse astăzi câteva piese de excepție din atât de puținele păstrate de la Eminescu. Aici este întâiul univers restrâns al copilului Mihai. Jocul copiilor începea în casă acolo trecea apoi prin ogradă drept la moș Miron prisăcarul.

Pădurile erau pe aproape. Cu o carte sub braț,el dispărea de acasă afundându-se prin codrii din împrejurimile Ipoteștilor:

„Copii eram noi amândoi

Frate-meu și cu mine,

Din coji de nucă car cu boi

Făceam și înhămam la el

Culbeci bătrâni cu coarne.”

Pădurea, codrul, lacul, teiul îl cheamă pe poet în lumea de basm a copilăriei pentru că, asemenea unor finite omenești apropiate, îl înțeleg și-l îndrăgesc.

„Lacul codrilor albastru

Nuferi galbeni îl încarcă”

„Împărat slăvit e codrul,

Neamuri mii îi cresc sub poale,

Toate înflorind din mila

Codrului, Măriei-Sale.”

Pădurea îi oferă înțelegere, căci ea se identifică cu universul pur, candid al copilăriei dându-i posibilitatea cunoașterii, a pătrunderii în tainele naturii.

Odată cu trecerea timpului ,tainele nu mai pot fi descifrate, căci universul mirific al copilăriei a dispărut
întoarcerea în timp nemaifiind posibilă.

„Codrule, codruțule,

Ce mai faci , drăguțule.

Că de când nu ne-am văzut

Multă vreme au trecut

Și de când m-am depărtat,

Multă lume am îmblat

Poetul Mihai Eminescu este copleșit de regretul copilăriei și al fericirii pierdute și aruncă, în cele din urmă , timpului neiertător un strigăt dramatic, ale cărui ecouri se amplifică spre infinit.

„Unde ești, copilărie,

Cu pădurea ta cu tot?!”

Monologul imaginar al pădurii personificate exprimă stările și sentimentele pentru poetul –copil și evocă nostalgic vârsta minunată a copilăriei.

Ascultând incursiunea făcută de ghid, în casa în care plutește amintirea marelui poet, o impresie puternică vibrează în sufletele copiilor.

Cu rucsacul plin de emoții, pliante, vederi, fotografii și gânduri, elevii poposesc pe plaiurile natale, nu triști că timpul trece, ci fericiți că amintirile lor rămân și pot împodobi spectacolul copilăriei spunând:„Doamne, frumos era pe-atunci?!”

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate,în care plângem și râdem în același timp, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și

totodată cu toată lumea. Ar trebui să rămânem pentru totdeauna copii, indiferent de vârstă și poate că lumea ar fi mai bună și oamenii ar fi prieteni.

BIBLIOGRAFIE:

1. Călinescu G. – „Viața lui Mihai Eminescu” – Ed. Minerva, București – 1989;
2. Giurcăneanu C, Vodă C. – „Îndrumător metodic pentru organizarea activităților turistice cu elevii”, D.D.P. București, 1983;
3. Handoca Mircea – „Excursia literară” – E.D.P., București, 1971;
4. Parascan Constantin – „Ion Creangă”- Măștile inocenței – Viața și opera” Ed. Junimea, 2000;
5. Vasilescu Anton – „Timpul liber al elevului adolescent” – E.D.P., București, 1974.

Dezvoltarea emoțională în era digitală

Prof. înv. primar, Paloșanu Elena, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Dacă am accepta că tehnologia nu este altceva decât o cheie care dezleagă accesul către o libertate apăsătoare de informație, pentru ce motive le-am înmâna-o copiilor? În ce condiții? Cum gestionăm accesul la tehnologie, mai ales într-o perioadă în care noi toți, profesori, elevi, părinți suntem tot mai solicitați. Inclusiv noi, ca adulți, suntem expuși la mai multă informație decât putem metaboliza, aceasta fiind o sursă subtilă a stresului care ne împiedică să ne deconectăm de la cascada gândurilor noastre și să fim cu adevărat prezenți în viețile noastre. În aceste condiții, cum putem limita fluxul tehnologic astfel încât să evidențiem ceea ce contează cu adevărat pentru o viață sănătoasă: contactul uman, experiența nemijlocită de a fi împreună, un act care implică prezență și disponibilitate, comunicarea reală dată de împletirea verbalului și a nonverbalului.

Psihologul Marius Teodor Zamfir a identificat în studiile sale asemănări comportamentale între copiii ce sufereau de autism diagnosticat și copiii expuși excesiv tehnologiei (tabletă, laptop, telefon, televizor), respectiv 4-5 ore pe zi într-o perioadă crucială pentru dezvoltarea lor: 0-3 ani. El a introdus sintagma autism virtual pentru a se referi la efectele acestui consum excesiv de tehnologie asupra dezvoltării creierului.

Observăm și în cazul copiilor mai mari efectele acestei dependențe de tehnologie: irascibilitate pe fondul toleranței scăzute la frustrare (doresc să obțină în mod facil ceea ce își doresc pe moment și fac față cu greu disconfortului emoțional), tendința de a ignora alte tipuri de activități specifice vârstei (relaționare nemijlocită de tehnologie, hobbyuri, jocuri), lipsa contactului cu propriul corp (cu senzația de foame, sete, oboseală), manifestă dezinteres față de alte forme de a-și petrece timpul liber, dificultăți în concentrarea atenției. Copiii se obișnuiesc cu un nivel sporit de stimulare audiovizuală care constrânge inițiativa propriilor gânduri și idei în spațiul interior, ca și cum ar fi conectați la un flux interminabil de biți. Cu alte cuvinte, nu se mai pot orienta către sine, ci așteaptă mereu această stimulare din exterior care le pune potențialul „în așteptare”, departe de oportunitățile de a face ceva în mod real.

Sunt absorbiți cu totul în lumea ecranelor, ajunge la noi mesajul că sunt foarte atenți acolo și că nu au nevoie de nimic altceva în acele momente. Așa să fie? Deși ei afirmă altceva pe moment, e important să conștientizăm că în copilărie și în adolescență există nevoi cărora trebuie să le răspundem adecvat vârstei: nevoia de structură (de a avea un program, rutine, limite sănătoase) și nevoia de conectare emoțională pozitivă (relaționare cu adulții semnificativi pe fondul unei atitudini de deschidere, acceptare). Unul dintre motivele pentru care copiii ajung să petreacă în fața ecranelor este resursa limitată de timp pe care o au adulții din viața lor, care se împart tot mai greu între viața de familie și job. Oare putem suplini cu disponibilitatea noastră emoțională stimularea pe care o oferă ecranele? Răspunsul nu se află în competiție, ci în structurarea timpului pe care îl avem la dispoziție.

De exemplu, nu este potrivit să lăsăm un copil să urmărească un film destinat adulților fără să îi spunem, pe înțelesul său, ce înseamnă, de fapt, cu atât mai puțin să îl expunem la forme de violență audiovizuală cu impact asupra sa. Putem „verifica” printr-o discuție ce a înțeles el din film. Reacția de frică se va derula ca și cum s-ar întâmpla în realitate, cum este și în cazul jocurilor „de groază” sau cu conținut agresiv. Adrenalina este reală pentru că linia dintre virtual și concret se estompează în acele momente. Nu este un secret că stările acestea consumă, afectează negativ atenția și creează un precedent de agitație. Expunerea îndelungată la jocuri video cu conținut agresiv are efecte negative asupra autocontrolului și stării de bine. Da, copiii au nevoie să descarce tensiunea, dar modalitatea potrivită este mișcarea fizică, preferabil alături de alți copii.

Cum ar fi fost dacă Newton nu se „plictisea” un pic sub crengile aceluia măr? În ziua de azi, căutăm tot mai des experiențe stimulante, departe de timpul în liniște pe care l-am petrece în propria companie. Copiii și adolescenții caută această stimulare ca parte a nevoii lor de a se dezvolta, dar dacă au tot timpul un device la îndemână, dacă observă tot timpul că adulții din jurul lor sunt conectați și, implicit deconectați de la viața reală, nu pot percepe că e firesc să te plictisești, uneori. Când un copil de 4-5 ani ne spune că se plictisește, tindem să sărim pentru a-l „ajuta” să scape de plictiseală, simțindu-ne, poate, vinovați că nu îi oferim destul. Poate că e momentul să-l orientăm către sine: ce ai putea să faci în timpul acesta? Cum ți-ar plăcea să te joci? Nu înseamnă că trebuie să lăsăm propria activitate, ci doar să venim în întâmpinarea lui pentru a-l ghida să se joace liber, să-și exprime, treptat, tot mai mult, potențialul său creativ. Frustrarea care vine cu plictiseala este inconfortabilă pentru copii sau adolescenți, mai ales când ei sunt conștienți de multitudinea alternativelor pe care ei le au pentru a nu se mai plictisi. Totuși, un grad de disconfort îi va orienta către soluții și inițiative proprii. Le putem da alternative: „Îmi dau seama că te plictisești. Și eu mă plictisesc uneori. Dar sunt atâtea lucruri pe care ai putea să le faci: lego/citit/desen etc. Poți să alegi!” Este nevoie să fim atenți când în spatele acestei plictiseli denunțate nu se află, de fapt, lipsa stimulării cognitive, ci a stimulării emoționale. Respectiv, copilul spune că se plictisește pentru că simte nevoia de conectare cu adultul. Atunci e un semn pentru noi că, poate, ne-am deconectat din relația cu el și că e nevoie să redevenim constanți în acel timp de calitate menționat mai sus.

Nu putem nega că tehnologia este un factor care ne influențează decisiv stilul de viață, infiltrându-se subtil în aspecte din ce în ce mai intime ale vieții noastre. Pe lângă opțiunile de divertisment pe care le oferă, promite și un mod rapid de a avea acces la cunoaștere: documentare, filme, enciclopedii și cursuri online. Totodată, ne permite să comunicăm cu ușurință cu cei care au interese comune.

Nu expunem copiii, tehnologiei în etapele timpurii ale dezvoltării lor, când au nevoie de o stimulare concretă pentru a se dezvolta adecvat. Nu este recomandat să dăm copiilor dispozitive electronice între 0-3 ani. Specialiștii spun că este recomandat să nu privim la TV în prezența unor copii

mai mici de 4 ani care, deși nu pare că sunt atenți, vor fi afectați de stimuli. Chiar și mai târziu, un preșcolar care încă face achiziții intense pe linia motricității fine nu are nevoie de o tabletă, ci să mănuiască obiecte mici, cuburi, lego etc. Totodată, e nevoie să avem în vedere că interacțiunea cu device-urile le înfrânează inițiativa de a explora și îi face să devină pasivi în așteptarea unei stimulări.

Tehnologie cu măsură: Devine mai dificil să îi ținem departe de device-uri după 5-6 ani, având în vedere expunerea intensă, și este discutabil dacă îi ajută cu adevărat să fie protejați cu totul de tehnologie, având în vedere natura societății în care trăim. Începem cu durată scurtă de expunere (10-20 minute) și negociem cu el pe măsură ce crește. Fiți atenți la conținut. Este potrivit să condiționați: „Poți folosi tableta pentru a te juca 30 minute/ pentru a viziona documentarul despre pădurile tropicale 45 minute“ etc. Acest lucru este valabil și în cazul televizorului. Dacă adolescentul sau copilul petrece mai mult timp în fața unui device decât explorează pe cont propriu sau desfășoară activități adecvate vârstei, este un semn că trebuie redus consumul. Expunerea repetată reduce oportunitatea de a-și exersa gândirea reflexivă: preia informații de-a gata, ca și cum ar fi adevărate, fără să le treacă prin filtrul propriu.

Pe cât posibil, echilibrăm timpul petrecut pe ecrane cu timpul de deconectare: contactul cu natura, activități concrete, relaționare. Creăm copilului contexte comune cu alți copii de vârsta sa, prin filtrul unor activități. Copiii și adolescenții trebuie ghidați către descoperirea unor pasiuni și hobbyuri care să reducă nevoia de a petrece timp nejustificat în fața ecranelor.

Nu în ultimul rând, mișcarea este foarte importantă în stilul de viață al copilului și al adolescentului, atât ca mod de a descărca tensiunea, de a crea în mod natural o stare de bine, dar și de a clădi sănătatea fizică, premisă a unei vieți psihice sănătoase.

Psihicul se dezvoltă în relație cu realitatea (concretă, fiziologică și relațională) prin experiențe concrete. Virtualul inserează o doză de artificial pe care e nevoie să o echilibrăm, folosindu-l cu măsură pentru scopuri bine delimitate. Fără această relație cu realitatea, interioritatea copilului și a adultului de mai târziu este afectată.

Mai mult de nevoie, decât de voie, tehnologia și-a câștigat reputația și în rândul școlilor. Pe mulți ne-a găsit nepregătiți – profesori, părinți, manageri de instituții, moment în care a trebuit să recunoaștem că nu (mai) putem sta pe loc. Suntem într-o nouă eră, avem la dispoziție calculatoare, smartphone-uri și aplicații fel de fel, iar în băncile din școli stau copii cu abilități digitale înăscute. Cred în faptul că suntem creativi și vom utiliza facilitățile tehnologiei pentru a stimula creativitatea copiilor. Pot fi teme sau proiecte în care copiii să utilizeze tehnologia cât mai divers – print screen cu localizarea adresei, fotografii sau filmulețe care să ilustreze pasiuni, locuri vizitate, colaje, ilustrații grafice, roboței, excursii virtuale etc. Și lista poate continua. Important este ca elevii să fie ghidați și provocați permanent. Totuși, tehnologia are propriile limitări. Aici vorbim de conexiunea fizică, ce nu poate fi înlocuită de tehnologie. Este esențială pentru dezvoltarea emoțională a copiilor. La vârstele mici, învățarea prin joc are cel mai mare impact asupra elevilor, iar calitatea învățării este cea mai mare. Cât despre rolul profesorului, acesta este unul foarte important. Profesorul este mentorul copilului, dar și facilitator în învățare. Două roluri care nu se exclud, ci converg. De aceea, profesia didactică nu este una tehnică, ci o vocație, un talent. Bineînțeles că aceasta trebuie descoperită, cultivată și crescută la fiecare generație.

Cu siguranță, mentalitatea cadrelor didactice s-a schimbat mult în ultima perioadă. Oricât de greu pare, la prima vedere, este doar un exercițiu cu alte instrumente. Cele tehnice. Chiar dacă nu toți suntem tehnici, devenim prin învățare, dar și din conexiunea cu elevii de astăzi. Ei sunt digitali prin

naștere. Acum, ei ne sunt mentori. E frumos acest schimb. Toți avem de câștigat! Și suntem prima generație de câștigători. Este tare plăcut acest sentiment. Dar este totodată o provocare pentru părinți! Unii sunt familiarizați cu tehnologia, alții nu. Pe cei din urmă îi consiliem pentru a putea fi aproape de copii și a ști ce se întâmplă. În ultima jumătate de an am participat la întâlniri cu părinții, exclusiv online. Și au decurs bine. Altă dimensiune câștigată. Dacă tragem linie, toți am învățat mai repede decât am fi estimat.

Este nevoie de intervenții în pregătirea pedagogiei digitale a profesorilor prezenți, dar și viitori. Actualele generații știu mult mai bine ce își doresc și muncesc pentru pasiunile lor. Planurile de învățare individualizate vor aduce mari beneficii copiilor, iar noi, adulții, avem obligația de a fi la înălțimea așteptărilor copiilor. Ar fi potrivit să înțelegem că trăim în alt secol, cu alte generații și au nevoie de alte competențe. Multe dintre aceste schimbări provocate de digitalizare nu sunt încă analizate și înțelese, sunt deocamdată observate, iar impactul acestora chiar și pe termen mediu este dificil de estimat.

Cotidianul spaniol *El Mundo* scrie că sistemele de educație din întreaga lume vor suferi mari modificări, favorizate de revoluția tehnologică. În următorii 15 ani, internetul va transforma școlile în "medii interactive" care vor da la o parte formele tradiționale de învățământ și vor schimba modul de a fi al profesorilor, părinților și elevilor.

Rolul profesorilor va fi și mai relevant. Vor trebui să le arate elevilor că trebuie să fie critici față de informație, că nu tot ceea ce găsesc pe internet este corect, că trebuie să selecționeze și să meargă la cele mai fiabile surse.

Până de curând simțul comun asocia succesul adaptării la cerințele mediului cu nivelul de dezvoltare a abilităților intelectuale separând raționalitatea de emoții. Cu cât o persoană avea un nivel mai ridicat de inteligență, cu atât șansele sale de reușită în viață păreau mai mari, ignorând trăirile emoționale ale persoanei și efectele acestora asupra sa și asupra celorlalți.

Evitarea riscului de supraexpunere la tehnologie și platforme educaționale de tip e-learning este un risc datorat surplusului de oferte de soluții și servicii profesionale din piață. Este important să ne dăm seama că, în această etapă, accelerarea digitalizării în educație este prioritară și implementarea în teritoriu trebuie făcută fără riscul de blocare al proiectelor aferente. Așadar, se impune ca toți furnizorii de tehnologie și platforme să abordeze o atitudine fair-play, axată pe propunerea de soluții specializate și hyper-specializate care să aducă plus valoare modelului de digitalizare, mai degrabă, decât să adopte o atitudine combative.

Astfel de transformare trebuie să continue să garanteze dreptul la realizare personală, să asigure echilibrul corect între competențele digitale relevante și competențele de viață și să sprijine flexibilitatea individuală, gândirea critică și potențialul de inovare.

Bibliografie:

1. Aebly H., Didactica pedagogică, (trad.), Editura Didactică și Pedagogică, București, 1973.
2. Ausubel D.P., Robinson F.G., Învățarea în școală, o introducere în psihologia pedagogică, (trad), Editura Didactică și Pedagogică, București, 1981.
3. Ciascai L., R. E. Secară, Ghid de practică pedagogică. Un model pentru portofoliul studentului, Editura Universității din Oradea, 2001

4. Cosmovici, L. Iacob, Psihopedagogie școlară, Editura Polirom, Iași, 1999
5. Cucoș, Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 1998
6. Cristea S. Dicționar de pedagogie, Grupul Editorial Litera/ Litera Internațional, Chișinău București, 2003.
7. Patrașcu D., Patrașcu L., Mocrac A., Metodologia cercetării și creativității psihopedagogice, Editura Știința, Chișinău, 2003.

Educația estetică – concepte și interacțiuni formative în învățământul primar

Înv., Mihalache Silvia – Olivia , S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

1. Noțiunea de educație estetică

1.1 CONCEPTUL DE ESTETICĂ ȘI EDUCAȚIE ESTETICĂ

Conceptul de estetică își are originea în limba greacă : aisthesis , aesthetikos – ceea ce se referă la sensibil , plăcut , frumos . Estetica este știința despre frumos , ea studiind legile și categoriile frumosului .

Arta este o componentă esențială a esteticii , exprimă realitatea sub formă de imagini artistice (estetice) , fiind o exprimare concret – senzorială , tipică a creației estetice , având nuanțe și limbaje specifice fiecărei ramuri a ei – pictură , gravură , sculptură , muzică , literatură , film , teatru , desen , dans , etc.

Calitățile estetice ale personalității nu sunt un dar înnașcut . Omul se naște cu un potențial atitudinal estetic numai de natură anatomo-fiziologică . Calitățile estetice ale omului trebuie astfel modelate, de aici necesitatea obiectivă a educației estetice.

Educația estetică este una dintre componentele educației care utilizează în formarea personalității potențialul educativ al frumosului estetic, social și natural.

Categoriile educației estetice sunt:

- Idealul estetic este categoria care exprimă modelul (prototipul) estetic spre care năzuiește , aspiră să-l cultive și să-l finalizeze un artist , un individ sau comunitatea o umană .
- Stilul estetic este o categorie care exprimă calitățile și capacitatea omului de a percepe și a trăi frumosul .
- Gustul estetic este categoria care exprimă calitatea și capacitatea omului de a iubi și a aprecia frumosul sub raport cognitiv , afectiv și comportamental .
- Spiritul de creație este categoria care exprimă capacitatea și abilitatea de a imagina și crea frumosul . Educația , în general , și educația estetică , în special , trebuie să treacă accentul de pe ipostaza reproductivă a învățământului pe ipostaza cultivării potențialului creator al personalității .

1.2 OBIECTIVELE EDUCAȚIEI ESTETICE

Obiectivele educației estetice se pot împărți în două grupe reprezentative :

- a. obiective care au în vedere formarea capacității de a percepe , însuși și folosi adecvat valorile estetice ;
- b. obiective care urmăresc dezvoltarea capacităților de a crea noi valori estetice , cultivarea aptitudinilor estetice creatoare .

Prima grupă de obiective vizează problema formării personalității în spiritul cerințelor pe care le implică necesitatea cunoașterii , evaluării și folosirii adecvate a valorilor estetice , ceea ce presupune , de fapt , formarea conștiinței și conduitei estetice a personalității , în raport de cerințele generale ale integrării acesteia în universul estetic .

În prima grupă se includ obiectivele :

- Sensibilitatea față de fenomenul estetic și pregătirea pentru înțelegerea limbajului , procedeelelor și fenomenelor prin care se manifestă valorile estetice . Pentru dezvoltarea receptivității estetice este nevoie de cultivarea acelor simțuri prin intermediul cărora vor fi sesizate conformitățile cromatice , acustice , gestuale , etc. etalate de opera de artă , de stimularea reacțiilor proprii receptării artistice personale , spontane , autentice (bogăția , finețea , nuanțarea recepției sensibile , etc .) .
- Formarea gustului estetic întemeiat pe însușirea unui sistem de valori și pe conturarea unei sensibilități proprii ; dezvoltarea judecății estetice , a posibilității de a analiza și de a judeca impresia produsă de operele receptate.
- Gustul estetic este capacitatea de a reacționa spontan, printr-un sentiment de satisfacție sau insatisfacție , față de obiectele și procesele naturii, față de relațiile sociale, față de operele artistice. Judecata estetică este acel act de deliberare șierarhizare a obiectelor estetice pe baza unor criterii generale și statornice, personale și autentice, de apreciere. Presupune capacitatea de a aprecia valorile estetice pe baza unor criterii de evaluare prin intervenția gândirii, dezvoltarea spiritului critic, a posibilităților de a analiza și de a judeca impresia produsă de operele receptate.
- Formarea sentimentelor și convingerilor estetice reprezintă o sarcină prioritară a educației estetice, stimularea trăirilor afective superioare caracterizate prin intensitatea, profunzimea și finalitate , cum sunt respectul și dragostea față de artă, pasiunea pentru frumos în toate manifestările sale. Gustul estetic, judecata estetică , idealul estetic, sentimentele și convingerile estetice sunt principalele componente ale atitudinii estetic.

Cea de a doua grupă de obiective vizează dezvoltarea creativității estetice . În această grupă se impun cu deosebire două obiective:

- descoperirea la timp a aptitudinilor speciale pentru diferite genuri de arte și dezvoltarea acestora în raport de potențialitatea lor prin activități educative judicios concepute.
- formarea deprinderilor și abilităților cerute de specificul creației respective (interpretare, reproducere , crearea propriu- zisă).

Creativitatea este, cu deosebire, condiția de bază a artei, a atitudinii estetice, o finalitate importantă a educației estetice. Există o creativitate generală (nespecifică) și o creativitate proprie unui anumit domeniu de activitate (creativitate specifică).

Dezvoltarea aptitudinilor estetice creatoare presupune:

- stimularea aptitudinilor creatoare în recepția estetică; dezvoltarea imaginației integratoare în raport cu opera de artă receptată;
- formarea capacității de a exprima, de a comunica trăirea estetică.
- dezvoltarea capacității de a surprinde, a aprecia și a exprima cu mijloace artistice unele aspecte ale naturii, ale existenței cotidiene; exprimarea artistică a vieții creatoare;
- stimularea creativității elevilor: inventivitate, imaginație creatoare;
- stimularea trebuinței de frumos;
- formarea abilităților estetice și a deprinderii de le folosi consecvent în muncă și în viața cotidiană;
- descoperirea elevilor cu înclinații artistice pentru literatură, plastică, muzică, dans, artă dramatică.

Grupe de obiective referitoare la dezvoltarea capacităților artistice cuprind măsurile de depistare a aptitudinilor și de formare a deprinderilor și abilităților cerute de specificul fiecărei arte în parte. Aceste obiective se adresează tuturor elevilor, dar ele vor fi operaționalizate diferit, în funcție de individualitățile cărora li se adresează: elevii fără performanțe artistice deosebite sau elevi talentați pentru diferite arte.

1.3. PRINCIPIILE EDUCAȚIEI ESTETICE

Principiile didactice își păstrează valabilitatea și în cazul educației estetice, dar ele se cer a fi corelate cu următoarele principii specifice:

- a) principiul educării estetice prin valori autentice;
- b) principiul percepției profunde și creatoare a operelor de artă și a valorilor estetice în general;
- c) principiul percepției unitare a conținutului și formei;
- d) principiul înțelegerii și situării contextuale a fenomenului estetic.

1.3.1. Principiul educării estetice prin valori autentice.

Procesul educației estetice presupune în primul rând dezvoltarea capacității de a reproduce valori estetice, de a deosebi valorile de nonvalori. Aceasta impune cu necesitate folosirea în educația estetică a valorilor estetice incontestabile. În acest mod se formează gustul estetic care este capabil să procedeze selectiv în universul estetic și să direcționeze în sens axiologic, atât procesul formării estetice, cât și conținutul și manifestările estetice ale vieții oamenilor.

Întrucât domeniul creativității estetice dispune de mai puține posibilități de apreciere reală a valorilor, adeseori, cu ușurință, se pot strecura în rândul valorilor reale și false „valori”. Există pericolul de a fi folosite în procesul educației estetice lucrări ne semnificative, care să prejudicieze atât formarea gustului estetic, cât și dezvoltarea capacității creatoare. Se recomandă educatorilor ca în procesul educației estetice să fie folosite acele valori estetice care au intrat definitiv în patrimoniul național și universal al universului estetic.

1.3.2. Principiul percepției profunde și creatoare a operelor de artă și a valorilor estetice în general

Necesitatea unei percepții de profunzime în artă se impune pentru ca înțelegerea acesteia să fie de esență și nu de suprafață. Riscul unei percepții superficiale poate fi determinat de numeroase cauze: lipsa unei temeinice culturi estetice, lipsa atitudinilor estetice etc.

Perceperea acestora poate să însemne atât capacitatea de a înțelege într-un sens personal o operă de artă sau unele aspecte ale ei, cât și aceea de a pune în valoare cunoașterea sau trăirea estetică sau artistică propriu-zisă, în sens creator, ca sursă inspirativă, fie pentru crearea unor valori estetice, fie pentru îmbogățirea propriei formații estetice.

1.3.3. Principiul percepției unitare a conținutului și formei

În opera de artă există o unitate necesară între conținutul și formarea acesteia. Cunoașterea integrală a acesteia presupune înțelegerea unitară a celor două condiții prin care se manifestă opera de artă sau valoarea estetică, oricare ar fi ea, conținut și formă. Perceperea unitară stă la baza fuziunii funcționale a intelectului și afectivității în același timp, ceea ce determină revelația estetică.

Principiul respectiv recomandă educatorilor să procedeze la analize complexe, prin intermediul cărora se dezvoltă cunoașterea elevilor forma și conținutul operei respective, cu relațiile existente între acestea și caracterul unitar de echilibru.

1.3.4. Principiul interdependenței dintre operă, creator și condițiile istorico-sociale

Acest principiu recomandă să se cunoască cât mai temeinic corelațiile dintre operă, creator și condițiile istorico-sociale. El cere să se abordeze cunoașterea și aprecierea unei opere de artă la un nivel interdisciplinar. Respectarea cerințelor acestui principiu al educației estetice ajută la atingerea unor obiective de bază ale educației estetice ca: formarea capacității de apreciere și evaluare a operelor de artă, formarea gustului și idealului estetic etc.

2. Scopurile educației pentru frumos

Într-o formulare lapidară, scopul acțiunii de educare pentru frumos este perceperea adâncă și creatoare a operelor de artă, mai general, a artei, a frumosului din natură și societate. Într-o formulare analitică distingem, călăuziți și de necesități didactice, următoarele scopuri:

- a) Formarea capacității de receptare
- b) Formarea capacității de apreciere
- c) Formarea atitudinii estetice față de frumos

Sub influența educației, omul trebuie să devină deci capabil să se bucure de frumos, perceptându-l cu profunzime, să-l aprecieze cu judiciozitate și să-l iubească, integrându-l în viața și activitatea sa.

3. Componentele educației estetice

Componentele educației estetice sunt :

3.1. Educația pentru și prin frumosul din natură

3.2. Educația pentru și prin frumosul vieții sociale (includem aici și viața cotidiană)

3.3. Educația pentru și prin frumosul din artă (educația artistică)

Educația estetică are în vedere diferite arte , apărând în școală sub formă de :

- a) Educație literară
- b) Educație muzicală
- c) Educație pentru și prin artele plastice : pictura , sculptura , arhitectura
- d) Educația coregrafică
- e) Educația pentru și prin teatru și film

Interacțiunea dintre componentele educației estetice se manifestă sub forma sprijinului reciproc : ceea ce s-a dobândit pentru formarea capacității de receptare , apreciere și creare a frumosului într-un domeniu al artei sau al frumosului , se răștrânge asupra tuturor celorlalte : „ Cine și-a vrăjit privirile în spectacolul artei le poartă apoi asupra lumii , descoperindu-i un farmec nou .”

3.1. Educația pentru și prin frumosul naturii

Deși frumusețea naturii ne înconjoară (pretutindeni soarele răsare și apune, lăsând cerul înstelat deasupra noastră , pretutindeni vântul aleargă pe coamele copacilor sau în iarba poenilor) , descoperirea și prețuirea ei implică actul educației .

3.2. Educația pentru și prin frumosul vieții sociale

Frumosul vieții sociale este de o imensă varietate , fiind rodul muncii , al atitudinii și comportării omului nou . O dată cu exploatarea și sărăcia, cu incultura și șovinismul, dispare din viața societății noastre și urâtul, sub toate modalitățile sale de a apărea: dezordine și vulgaritate, monotonie și plictiseală, brutalitate și snobism etc.

Elementele constitutive ale frumosului vieții sociale ne întâmpina la fiecare pas : el rezidă în relațiile dintre oameni (frumosul etic) , în aspectele și trăsăturile specifice vieții sociale și în viața cotidiană.

Omul trebuie pregătit timp îndelungat și sistematic , pentru a crea frumosul vieții sociale , a-l percepe și a se lăsa influențat de el .

3.3. Educația pentru și prin frumosul din artă (educația artistică)

Prin bogăția de sensuri, prin înălțimea mesajului ei, ca prin măiestria artistică, arta ocazională profunde și variate procese educative; din acest motiv, educația artistică este considerată partea centrală a celei estetice. În realizarea ei, principiile trebuie aplicate cu ingeniozitate și perseverență; ele asigură nu numai justetea percepției și densitatea emoției artistice.

4. Atitudinea estetică

Atitudinea estetică se exprimă printr-un ansamblu de reacții spirituale ale ființei umane față de valorile estetice (ale naturii, societății și artei). Spre deosebire de alte atitudini specifice umane determinate de interesul practic, utilitar, cognitiv, economic etc., în cazul atitudinii estetice mobilul principal este cel al satisfacerii unor trebuințe spirituale, al unor aspirații și nevoi umane. La baza atitudinii estetice se află un interes specific și anume "interesul estetic" (I. Pascadi - 1972). Efectele acestui interes vizează subiectivitatea ființei umane, sensibilizând-o prin manifestări, cum sunt cele de plăcere, desfătare, daruire, curiozitate, uitare de sine etc. Principalele componente ale atitudinii estetice sunt gustul estetic, judecata estetică, idealul estetic, sentimentele și convingerile estetice.

Educația vizuală cu ajutorul muzeelor

Prof. Andor Veronica Grațela, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

Rețeaua de muzee de diferite profile (istorie, artă, științe ale naturii, tehnică, meșteșuguri și tradiții populare, etnografie, antropologie etc.) care tezaurizează bunuri culturale de o inestimabilă valoare pentru ființa umană, este și poate deveni, o sursă și un mediu cu mari potențe educaționale, pentru toate vârstele dar în special pentru copii, elevi și studenți.

Muzeele conservă și valorifică valorile de patrimoniu care, virtual ne aparțin fiecăruia dintre noi, și cu care ne identificăm spiritual, internalizând, de-a lungul vieții, un muzeu imaginar. Puterea modelatoare și formative a acestui muzeu imaginar în structurarea spiritului uman o bănuim a fi considerabilă. Amintim în acest sens, impactul spiritual pe care l-a avut asupra viitorului poet și filozof, Lucian Blaga, contactul cu muzeele Italiei, în special muzeul în situ de la Pompei¹.

Deschiderea celor două instituții - școală și muzeu - spre acțiuni comune cultural-educative este posibilă sub diferite forme :

- vizită generală la muzeu;
- vizită tematică la muzeu;
- prezentarea virtuală a muzeului;
- prezentarea virtuală a diferitelor expoziții, trasee muzeale;
- organizarea unor ateliere de creație pentru elevi în incinta muzeului, unde aceștia vin în contact direct cu forme ale artei moderne și contemporane;
- evenimente culturale organizate în muzeu (serate culturale, concerte, lansări de carte, întâlniri cu artiști plastici, scriitori, meșteri populari etc.);
- expoziții, concursuri pe teme diferite organizate de cele două instituții pentru copii și elevi de diferite vârste;
- întâlniri cu artiști contemporani în cadrul expozițiilor personale;
- tabere de creație pentru elevi și studenți în incinta unor muzee (muzee în aer liber);

- conceperea și realizarea unor proiecte educaționale în parteneriat de către cele două instituții.

Efectele programelor de educație artistică – plastică dezvoltate în cadrul parteneriatelor școală – muzeu din Franța , Statele Unite , Anglia sau mai aproape de noi, în Ungaria, sunt evidente. La noi printre primele acțiuni concrete în acest sens, au avut loc la Galați, în anii 70, la Muzeul de artă contemporană, datorită inițiativei regretatului muzeograf și critic de artă, Maria Magdalena Crișan (organizarea unui atelier de creație artistică pentru copii și elevi, a unor întâlniri duminicale cu arta contemporană de pretutindeni prin intermediul unor filme de artă și prezentări teoretice). Muzeul satisface necesitatea elevului de a observa, a vedea prin contactul direct cu operele originale și lucrul cel mai important pentru educația vizual - artistică , oferă posibilitatea cunoașterii și inițierii în tehnica respectivă

Bibliografie:

1. Blaga L. Hronicul și cântecul vârstelor, 1965, Editura Tineretului, București, p. 117 – 118
2. Toma I. D. Muzeul contemporan. Programe educaționale, 2007, Ed. Institutul European, Iași
3. Vasile Cioacă Didactica disciplinei Educație Plastică/Educație Vizuală, POSDRU/87/S/63709 p. 178 – 179

Învățarea dincolo de clasă

Prof. învă. preșcolar, Patrașcu-Lungu Maria-Alexandra, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Fiind o temă destul de amplă și interesantă, ar trebui pentru început să ne punem următoarele întrebări: „Ce este învățarea dincolo de clasă?” și „La ce ne folosește acest tip de educație?”.

În viziunea lui Sorin Cristea (1998) **învățarea** reprezintă, din punct de vedere pedagogic, „activitatea proiectată de cadrul didactic pentru a determina schimbări comportamentale la nivelul personalității preșcolarului, elevului, studentului prin valorificarea capacității acestora de dobândire a cunoștințelor, a deprinderilor, a strategiilor și a atitudinilor cognitive. Învățarea, în calitate de activitate umană fundamentală, are un scop propriu, angajat la nivel de finalitate adaptativă, transmisă și acțiunilor sale subordonate (scrierea, lectura etc), proiectate și realizate în virtutea unor motivații specifice.”

Din punctul de vedere a lui Popescu Neveanu (1978) **învățarea** este activitatea de însemnătate fundamentală pentru adaptarea la mediu și dezvoltarea psihocomportamentală.

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Există numeroase accepțiuni pentru termenul de educație outdoor, însă pentru a da o definiție simplă și pe

înțelesul cititorilor, putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate să includă educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții, aventură, etc.

Deși există multe definiții ale educației în aer liber, cea mai cuprinzătoare pare a fi, „Educația dincolo de clasă este o educație 'în', 'despre', și 'pentru' dincolo de uși..” Această definiție spune unde are loc procesul de învățare, subiectul care urmează să fie predate, și scopul activității.

Pentru persoane din Marea Britanie, (Canada, Australia, Anglia, Scoția), și printre mulți americani, educația în aer liber se referă la activități de agrement, cum ar fi drumeții, camping, canotaj, etc. Educația în aer liber este, de asemenea menționată ca o metodă sau proces de extindere a curriculum-ului, sau un proces care implică experiența directă. Unii spun că este un loc, iar alții consideră că este un subiect. Educația în aer liber include în linii mari programe care pot fi pe curriculum orientate, comportament-orientate, recreere orientate, conservare-orientate, și/sau camping-supraviețuire/orientate. În sensul său cel mai cuprinzător, cu toate acestea, educația în aer liber este educația cu privire la aer liber și are multe ramificații, în scopul de a dezvolta cunoștințe, aptitudini și atitudini cu privire la lumea în care trăim.

Scopul educației în aer liber se referă la punerea în aplicare a domeniilor cognitive, psihomotorii și afective ale învățării de dragul de ecosistemului în sine. Aceasta înseamnă înțelegere, folosind și apreciind resursele naturale pentru perpetuare. Înțelegerea lor înseamnă cunoaștere a nevoii umane de resurse naturale în cantitate mare și de calitate, în funcție de perpetuarea tuturor societăților. Utilizarea se referă la utilizarea resurselor naturale pentru preocupări tip alimente, căldură, energie, sintetice, tehnologice și de agrement. E de apreciat necesitatea pentru om să privească cu respect la sistemele naturale, la estetica naturii, și pe propriul lor patrimoniu cultural.”(Ford, 1986, pp. 2-3)

„Educația în aer liber este o parte importantă a majorității școlilor primare indiferent dacă sunt publice sau private . De asemenea, la nivel secundar și la universitate, educația în aer liber este în continuare o parte importantă a vieții multor studenți . Într-adevăr, studenții interesați de la universitate pot studia educația în aer liber ca o disciplină de sine stătătoare și să continue acest studiu până la doctorat. Programele de educație în aer liber de la universitate sunt bine văzute, atrăgând studenți din domenii cum ar fi educația și sănătatea, precum și cele care se specializează în acest domeniu . Educația în aer liber are un apel larg și va atrage studenți dispuși să plătească taxe, inclusiv cele din străinătate .” (Georgakis, Light, 2010, p. 3)

Bibliografie

1. Cristea, Sorin (1998), *Dicționar de termeni pedagogici*, Editura Didactică și Pedagogică, București.
2. Ford, Phyllis (1986), „Outdoor Education: Definition and Philosophy”
3. Georgakis, Steve, Light, Richard (2010), „The outdoor classroom: School camping as education in NSW 1890-1960s.” în *Australian Journal of Outdoor Education*
4. Paul Popescu Neveanu (1998), *Dicționar de psihologie*, București: Editura Albatros
5. Watters, Ron (1987), „A Model Theory of Outdoor Programming Approaches” în *Outdoor Program Handbook*, Idaho State University Press, Pocatello pp. 13-24

Familia și educația copilului

Prof. Dogaru Celina, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

În societatea modernă pare din ce în ce mai dificil să oferi și să transmiți o educație sănătoasă. Rolurile, atât în familie cât și în școli, sunt adesea confundate sau efectiv ignorate. Pentru părinții care par depășiți de situație în relație cu copiii lor, un pedagog instruit și deschis poate fi o binecuvântare. Ca revers, pentru un pedagog care are dificultăți în înțelegerea comportamentului elevilor săi, un părinte deschis la dialog, poate fi de asemenea o binecuvântare. Acolo unde acest dialog este întrerupt, primul care iese în pierdere este copilul și, implicit, societatea de mâine.

Așadar, consider că întotdeauna, implicarea pedagogului în procesul instructiv – educativ trebuie să se extindă dincolo de catedră, pentru a avea o viziune de ansamblu asupra vieții copilului, ca întreg, trup și suflet. Activitățile extracurriculare deschid, astfel, oportunități de relaționare atât cu copiii cât și cu părinții acestora, provocând în acest mod și interesul părinților pentru procesul educativ exhaustiv (casă, școală, biserică, cerc de prieteni, etc.). Sunt de părere că fiecare dintre aceste instituții își are rolul său distinct în formarea caracterului copilului, dar nu este posibilă o reușită în acest sens fără o bună colaborare între ele. De exemplu, rezultatele școlare ale elevului nu pot fi în totalitate responsabilitatea dascălilor, așa cum nici dezvoltarea caracterului copilului nu poate fi doar responsabilitatea părinților. În procente diferite, responsabilitatea se divizează.

Totuși, celula de bază a societății este familia, iar familia are rolul de a pune primele cărămizi în consolidarea caracterului unui copil. Familia este luminată de un propriu soare care este mama. Da, mama este ca soarele generozității și dăruirii ei. Este cea care rămâne constantă prin devotamentul ei. Este trează și atentă la tot ce merită să facă fericită viața copiilor ei. Pe drept cuvânt o femeie virtuoaasă, o mamă devotată pătrunde cu delicatețe în sufletul celor din familie, în sufletul copilului. Sigur această imagine a femeii este ideală, așa trebuie să fie o

mamă pentru a insufla în copil iubirea adevărată. Copilul în mamă să găsească echilibru, siguranță, forță să lupte să învingă valurile vieții. Astăzi mai mult parcă s-a pierdut idealul mamei. Din ce în ce mai multe mame și-au pierdut sensul, nu-și găsesc echilibrul, rostul, nu-și înțeleg menirea pe care o au, rolul important pe care l-au primit de la Dumnezeu. De aceea nu e de mirare că în ziua de astăzi mulți copii sunt dezorientați, se pierd în viață așteptând iubire și afecțiune, fără a ști cum să o ceară și cum să o ofere.

Afecțiunea mamei este unică și importantă în coloana verticală de formare sănătoasă și sigură a copilului. Sigur, profesorii simt sau intuiesc această problemă a copiilor și trag semnalul de alarmă acolo unde este necesar. Încearcă să gândească soluții, să realizeze proiecte cât mai multe pentru a sensibiliza familia, pentru a-i provoca să-și găsească locul și să înțeleagă rolul important pe care îl au în educația copiilor.

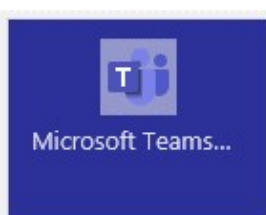
Nu este ușor să-i faci pe părinți conștienți de rolul pe care îl au în educația copiilor. Unii părinți sunt reticenți, suspicioși, preferă să ignore realitatea situației lor și a copilului lor. O colaborare eficientă între părinți și școală presupune încredere, înțelegere, confidențialitate, acceptarea situației și, mai ales, multă răbdare. Aceste valori duc în mod vădit și verificat la rezultate pozitive. Un avantaj deosebit în comunitate este Biserica care este alături de școală, colaborează și este preocupată atât de educația părinților cât și de educația copiilor. În acest sens multe activități deosebite se organizează în cadrul Bisericii. Se încearcă trezirea spiritului comunității, al comuniunii dintre persoane prin efortul susținut al preoților din parohie.

De asemenea, buna colaborare dintre preot, familie și școală este un plus în acest sens. Trebuie ca fiecare să coopereze pentru binele comun. Acest bine comun este copilul de astăzi, tânărul de mâine care trebuie încurajat, susținut pentru a avea pe mai departe o familie sănătoasă, echilibrată care să-și cunoască menirea și rolul pe acest pământ. Dumnezeu, în iubirea Sa, ne-a dăruit iubirea; datorită iubirii avem libertate. Această libertate trebuie să o dăruim fiecare, fie că suntem părinți, profesori sau elevi. Aceasta este menirea noastră!

Avantajele și dezavantajele utilizării platformelor de e-learning în școală

Prof. Sopcă Oana, S.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

În anul școlar 2020-2021, majoritatea școlilor din România au utilizat platforme de învățământ on-line sau așa numitele platforme de e-learning ca o alternativă la învățământul tradițional. Aceste platforme oferă diverse resurse educaționale ce sprijină procesul instructiv-educativ, ele pot fi folosite atât pentru predarea și învățarea, cât și pentru evaluarea conținuturilor. În cadrul activităților on-line, eu am utilizat platforme educaționale ce permit accesarea mai multor aplicații precum: Google Classroom, Microsoft Teams, Edmodo, Digitaliada.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul on-line cu elevii. Aceasta oferă posibilitatea profesorilor și elevilor să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și încărcate aici. Profesorii pot comunica cu elevii în timp real și pot programa lecțiile sau temele. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google. Aplicația a fost lansată în anul 2014 și este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android sau IOS.

Microsoft Teams este o platformă ce beneficiază de un spațiu de lucru bazat pe chat, permite organizarea de clase virtuale, încărcarea și distribuirea de materiale și lucrul colaborativ. Cadrele didactice pot comunica cu elevii, le pot răspunde la întrebări, le pot oferi ajutor suplimentar cu conversații pe canal și în chat, pot crea, distribui și evalua testele sau temele elevilor. De asemenea, pot împărtăși clasele în grupuri mai mici pentru ca aceștia să poată lucra în grupuri la diverse proiecte. Se pot organiza și întâlniri on-line pentru a preda lecțiile, pentru instrucțiuni și feedback. Elevii și profesorii pot să acceseze fișierele și să colaboreze la proiecte, lucrând la teme în timp real de pe orice dispozitiv.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți implicate. Edmodo este o platformă accesibilă de pe orice fel de dispozitiv, permite profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase. Oferă un mediu de lucru în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conținut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât și link-uri sau materiale video.

Digitaliada este o platformă ce a fost lansată în anul 2019, ea pune la dispoziție un conținut educațional ce a fost conceput împreună cu profesori experimentați, toate materialele disponibile fiind conforme cu programele școlare. De asemenea, este o platformă accesibilă atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil. Temele și testele pot fi programate, pot fi

transmise atât materiale text, imagini și filmulețe, cât și link-uri. Activitatea on-line a elevilor poate fi monitorizată de către profesori, dar și de către părinți.

Trecând activitatea didactică realizată în cadrul platformelor educaționale prin prisma analizei SWOT, am constatat :

Punctele forte:

- Acces la informație structurată și sistematizată;
- Posibilitatea de a discuta cu colegii;
- Utilizarea resurselor informaționale în activitatea de învățare;
- Monitorizarea accesării resurselor de către elevi;
- Interactivitate și evaluare reciprocă.

Punctele slabe:

- Accesarea conținuturilor on-line nu presupune și învățarea;
- Sunt necesare condiții speciale (acces la Internet, dispozitive IT);
- Elevii nemotivați nu vor accesa platformele;
- Platformele pot fi folosite de către unii elevi doar pentru socializare;
- Cadrele didactice pot fi suprasolicitate.

Oportunitățile

- Conținutul poate fi accesat de oriunde;
- Permit valorificarea învățării individuale;
- Permit autoevaluarea și evaluarea reciprocă;

Riscurile

- Neprezentarea elevilor la ore;
- Înțelegerea eronată a conținuturilor;
- Realizarea activităților de către alte persoane;
- Limitarea elevilor doar la informare în baza conținuturilor plasate pe platforme.

În plus, timpul îndelungat petrecut on-line poate avea consecințe grave asupra sănătății fizice și mentale, precum: oboseală cronică, izolare, scăderea interesului și neglijarea activităților legate de școală, etc.

Dezavantajele sau avantajele oferite de utilizarea platformelor de e-learning în activitatea școlară depind foarte mult de modul în care acestea sunt utilizate. Cadrul didactic trebuie să-și folosească creativitatea și abilitatea de a îmbina mijloacele tradiționale cu cele moderne în cadrul activităților didactice, în funcție de obiectivele urmărite și de caracteristicile psiho-individuale ale elevilor.

Platformele educaționale nu pot înlocui învățământul tradițional, dar ele vor deveni un instrument auxiliar important în procesul de instruire. Ele pot fi utile și în activitățile extracurriculare, pentru realizarea proiectelor și parteneriatelor educaționale naționale sau internaționale.

Astfel, elevii trebuie învățați despre siguranța în mediul on-line cu scopul de a-i ajuta să identifice anumite riscuri, să gestioneze situații neplăcute și să ceară ajutor de la persoane care i-ar putea ajuta fără a-i judeca sau învinovăți, inclusiv de la profesori. Căutând un filmuleț sau o informație, copilul poate accesa ușor un conținut ilegal sau dăunător. Comunicând în chat sau

pe rețele de socializare cu alți utilizatori online, copilul poate face cunoștință cu persoane răuvoitoare, hărțuitori sau abuzatori. Despre pericole și despre faptul că trebuie să ceară ajutor trebuie să le repetăm mai des elevilor pentru că prin repetiție vor învăța aceste lucruri.

Webografie

http://www.news.pitt.edu/socialmedia_selfcontrol

www.comunitate.ro

www.descoperă.ro

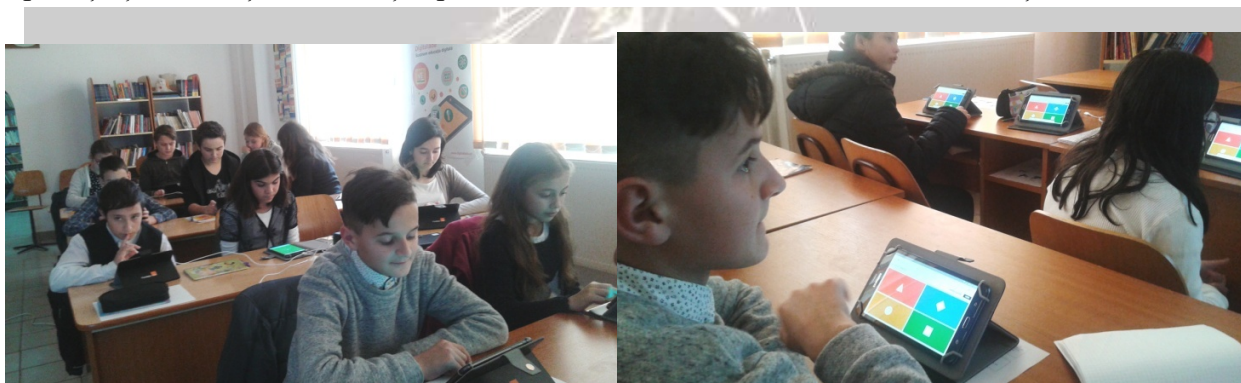
www.wikipedia.ro

Soluții digitale pentru un proces educațional modern

Informatician, Mirela Zemțev, Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Transformarea digitală poate reprezenta o soluție la provocările actuale ale sistemului educațional din România. În ultimii ani a avut loc o schimbare majoră privind modul în care școlile abordează tehnologia. Apariția unui val de dispozitive și servicii mobile mai ușor de folosit și mai accesibile, alături de dorința de a adapta educația la generația de copii ”digitale”, cu așteptări complete noi în ceea ce privește procesul de învățământ, a dus la schimbarea semnificativă a felului în care școlile înțeleg și practică actul de învățare. În loc să folosească tehnologia doar ca pe un instrument adițional la mijloacele tradiționale de predare și învățare, multe școli folosesc tehnologia pentru a influența în mod pozitiv actul educațional. Mai mult, în loc să o folosească înainte sau după ore, mulți profesori folosesc tehnologia în timpul orelor pentru a stimula interacțiunea cu și dintre elevi și a obține rezultate mai bune.

Astfel, în anul 2017, școala noastră, prin implicarea doamnei director Antip Crina-Ramona a beneficiat de programul *Digitaliada*, finanțat de *Fundația Orange*, un proiect care să ofere fiecărui elev acces la tableta lui, cu aplicații educaționale potrivite, ce a adus un plus de noutate sistemului tradițional de învățământ. Iar acest lucru s-a întâmplat în comuna Nicolae Bălcescu odată cu implementarea proiectului *Digitaliada*: elevii s-au arătat din ce în ce mai atrași de școală, profesorii au adaptat programa școlară pentru a se folosi cât mai mult de tehnologia digitală oferită prin proiect, iar părinții și autoritățile locale așteaptă cu nerăbdare ca elevii de azi să devină adulții de mâine.

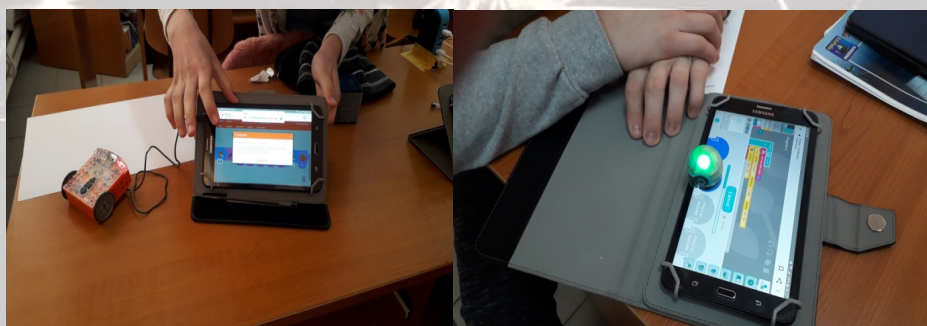
Astfel a început o nouă etapă în progresul tehnologizării din școala rurală, pe care profesorii o descriu ca pe „o formă modernă de aplicare a științelor exacte (mai precis, matematica) la clasă și nu în ultimul rând o provocare pentru cadrele didactice implicate”. Pe lângă laboratorul digital din școală care a fost dotat cu toate echipamentele necesare, *Digitaliada* mai înseamnă, pentru elevi, oportunitatea de a lucra cu instrumente moderne, cum ar fi tabletele, iar pentru profesori, motivația profesională de a-și perfecționa un stil modern de comunicare și predare.

Conținutul gratuit, materialele de curs și diversele concursuri de materiale digitale i-au ajutat pe profesori să se mențină activi, să își îmbunătățească și să-și înnoiască abilitățile. Astfel, de-a lungul timpului, paleta de aplicații folosite la clasă a devenit tot mai diversă. Printre multele resurse la care apelează profesorii enumerăm *Fractions*, *Math Tests*, *Math Master*, *Pitagorea*, *Prime and Divisibility*, *Kahoot!*, *Quizizz*, *Socrative*, *Scratch Jr* sau *Toontastic*, toate acestea folosite într-un mod variat, în funcție de clasa la care predau, unitatea de învățare sau timpul alocat orelor pe tabletă.

Tabla interactivă și tabletele sunt de un real folos atât la ore cât și la clubul de informatică și robotică din cadrul școlii noastre. Aici copii lucrează pe platforme ca *TINKERCAD*, *OpenRoberta*, *Scratch*, *Ozoblocky*, participând la diferite concursuri și proiecte.

Imagini de la Cercul de robotică, coordinator, informatician, Zemțev Mirela

Deși tehnologia continuă să fie pentru mulți o necunoscută, dascălii au căzut de acord că s-a dovedit a fi și o unealtă extrem de importantă și ofertantă, un ajutor neprețuit în procesul educațional.

În perioada stării de urgență, de suspendare a cursurilor „educația digitală” a devenit realmente principala formă de menținere a legăturii cu elevul. Reconfigurarea procesului de predare-învățare-

evaluare a depins foarte mult măiestria profesorului, de competențele sale digitale. S-a trecut de la clasa tradițională la clasa virtuală. Cadrul didactic s-a străduit să depășească bariera distanțării sociale prin sensibilizarea media, folosind diverse platforme și aplicații: *Zoom, Meet Classroom, Edus, Adservio, WhatsApp, Messenger* etc. Astfel, s-a realizat legătura profesor-elev, pentru a consolida și aprofunda noțiunile teoretice, pentru a parcurge materia, pentru pregătirea elevilor în vederea susținerii examenelor și pentru a-i conștientiza pe învățăcei că indiferent sub ce formă se desfășoară actul educațional, școala este esențială ca ei să-și urmeze visul de a deveni cineva. Proiectarea didactică a fost regândită și reorganizată, astfel încât fiecare elev să aibă acces la resursele educaționale deschise.

Transformarea procesului educațional și evoluția către școala digitală presupun asigurarea accesului la soluții administrative pentru conducere și profesori, transparența pentru părinți și instrumente digitale de studiu pentru elevi și personalul didactic, într-un mediu care să permită colaborarea și comunicarea eficientă între toate părțile implicate.

webografie

1. www.digitaliada.ro

2. <https://edict.ro/educatia-digitala-intre-necesitate-obstacole-si-solutii/>

Platformele și resursele online – motiv de bucurie pentru copii

Prof. înv.primar, Degeratu Roxana, Ș.G. Nr. 1, Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

În această perioadă, când școala s-a desfășurat mai mult on-line, pentru a face activitatea didactică cât mai antrenantă pentru elevii mei de clasa I, am utilizat în cadrul proiectului educativ „**Calculatorul, prieten sau dușman?**”, o serie de platforme și resurse online care

i-au determinat pe elevi să îndrăgească și mai mult calculatorul, dar în scop educativ. Astfel, am utilizat platforma <https://explore.org/>, unde copiii au decoperit cum pot să privească live animalele din alte colțuri ale lumii, în mediul lor de viață. De asemenea, au învățat cum pot să creeze diferite figuri utilizând WordArt, urmărind în acest sens scrierea corectă a cuvintelor care încep cu un anumit sunet.

Evaluarea am realizat-o utilizând platforma **Kahoot!** - o platformă gratuită cu ajutorul careia se pot crea teste interactive. A fost inventată pentru a fi accesibilă tuturor persoanelor, la clasă sau în alte medii de învățământ din întreaga lume. Aplicația este folosită, acum, de peste 50 de milioane de utilizatori.

- Cum funcționează?

Creează un joc distractiv în câteva minute; îl numim "kahoot". Poți face o serie de întrebări, formatul și numărul de întrebări depinde doar de alegerea ta. Poți adăuga imagini, clip-uri video și diagrame întrebărilor tale pentru a face testul cât mai plăcut.

Kahoot-urile se joacă cel mai bine în grup, de exemplu, o clasă. Jucătorii răspund întrebărilor de pe propriile dispozitive, în timp ce întrebările și răspunsurile sunt afișate pe un ecran comun, pentru a uni lecția. Jocul creează un "moment-foc de tabără", încurajând jucătorii să interacționeze. Pe lângă puterea de a crea propriul kahoot, jucătorii pot să caute prin milioanele de jocuri deja existente.

Învățarea prin joc promovează discuția și impactul pedagogic, chiar dacă jucătorii sunt în aceeași cameră sau în părți diferite ale lumii. După un joc, încurajează jucătorii să creeze și să distribuie propriile lor kahoot-uri pentru a aprofunda înțelegerea, stăpânirea și scopul, precum și pentru a se angaja în discuții peer-led. La sfârșitul jocului apare podiumul. Prin opțiunea Get results se văd punctajele tuturor elevilor. Rezultatele pot fi salvate în calculator prin opțiunea Save results unde se vor vedea elevii care au răspuns corect și la care întrebări au fost și răspunsuri incorecte. Se pot aduce modificări testului, pe pagina de început, unde apar toate testele, cu ajutorul opțiunii Edit.

Avantaje:

 pentru profesori:

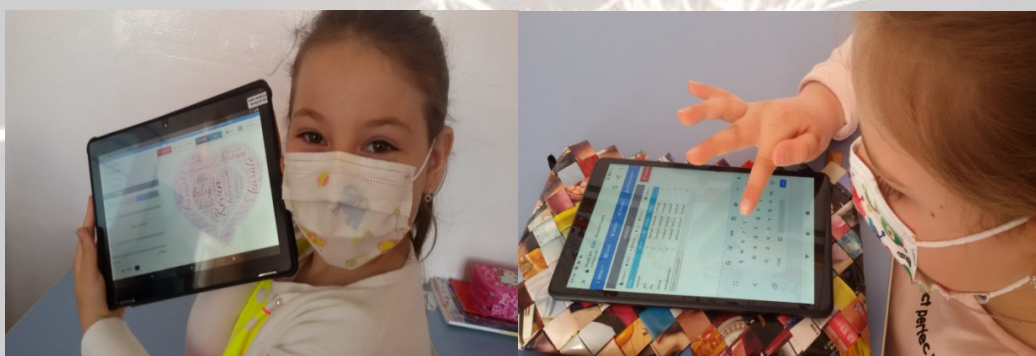
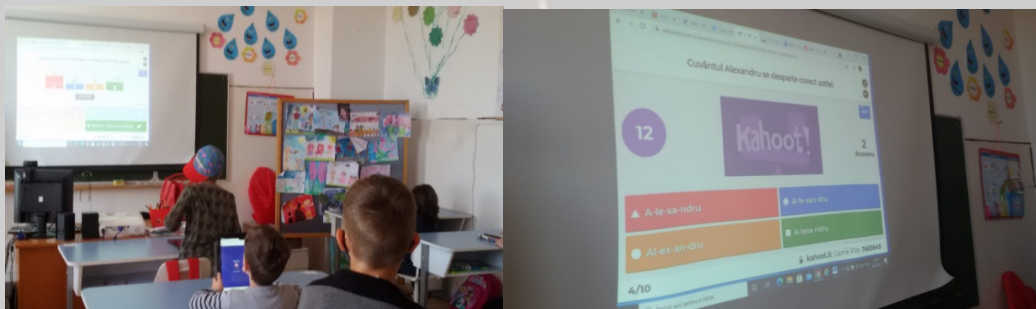
- îmbunătățirea calității actului de predare-învățare-evaluare;
- ridicarea standardelor la nivelul competențelor digitale;
- dezvoltarea creativității în proiectare.

 pentru elevi:

- îmbunătățirea abilităților digitale
- dezvoltarea autocontrolului;
- înțelegerea reciprocă;
- dezvoltarea încrederii de sine.

Este foarte important faptul că elevii percep utilizarea acestei aplicații ca pe un joc, ei nu simt că sunt evaluați, sunt relaxați și dornici de a interacționa și mai mult cu tehnologia digitală în mediul școlar, în educație și, de ce nu, în autoeducație.

Am creat și eu astfel de evaluări, elevii participând cu drag la astfel de teste, pe care nu le mai considerau o corvoadă. Vă atașez, mai jos, câteva imagini sugestive de la activitățile desfășurate în cadrul orelor de comunicare în limba română și matematică.

Bibliografie :

1. Ionescu, M., Radu, I. , (2004). *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca.
2. Logofătu, M., Garabet, M., Voicu, A., Păușan, E. , (2003). *Tehnologia Informației și a Comunicațiilor în școala modernă*, Editura Credis, București.

Jocul în lumea copilului

Prof. înv. primar Roșu Mihaela, Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Valoarea jocului în dezvoltarea psihică a copilului a fost studiată și continuă să devină un subiect în discuție. Efectele prezenței sau lipsei acestuia se pot observa în dezvoltarea psihologică a

copilului. Între studiile de specialitate despre joc, A. Gessel e de părere că jocul este o cale de socializare și culturalizare a copilului. Această observație este importantă pentru educatori, deoarece această teorie are ca obiectiv fundamental *conduita de joc cu particularitățile sale*. Jocul, în era computerului, a devenit o activitate care îi poate împinge pe copii către o lume virtuală, în care socializarea este redusă la un anumit punctaj și personaje care sunt dominate și manipulate de copii, prietenia este redusă la o simplă cunoaștere a existenței celuilalt, iar valoarea relațiilor umane care modelează caracterul uman este minimalizată, tratată cu o superficialitate foarte mare.

Părinții și educatorii au rol decisiv în a canaliza copiii către această latură a socializării și culturalizării a jocului. Activitățile școlare și extrașcolare urmăresc formarea și dezvoltarea copilului și în aceste direcții. Urmărind linia cercetărilor în acest domeniu al jocului, ne putem folosi de observațiile psihologului structuralist, W. Stern, în clasificarea jocurilor. El exprimă faptul că acestea pot fi *individuale*, posibile la toate vârstele dar cu nuanțe diferite, precum și *sociale*, apar la un moment dat și cunosc o anumită evoluție. Ar fi util de observat în ce măsură copiii de astăzi se mai joacă în grup, mai au timp pentru joc, dacă nu cumva sunt sufocați de jocurile electronice pe diferite suporturi care sunt destul de accesibile lor, din îngăduința adulților, sau de activitățile școlare, temele, care le pot ocupa un spațiu de timp foarte mare. Mai pe scurt, ne putem pune întrebarea dacă instrumentele de joacă care sunt la îndemâna copilului contribuie la îndeplinirea funcțiilor jocului, dar și de analizat dacă programul școlarului mic mai include și timpul de joc care îi orientează în direcția socializării și culturalizării sale.

Importanța jocului derivă din funcțiile pe care acesta le îndeplinește în dezvoltarea copilului. Ursula Șchiopu susține că funcția de cunoaștere a jocului, prin asimilarea practică și mental a caracteristicilor lumii și vieții, vine prin „dozarea subtilă a caracteristicilor cognitive ale jocului, adâncirea acestora pe parcursul consumării sale”. Treptat, prin maturizarea copilului, se trece de la jocurile mai simple către cele complexe. Un rol important îl au curiozitatea și interesul. Rolul educatorului e ca să canalizeze acestea pentru a-i ajuta pe copii să aleagă în mod liber acele jocuri care îi ajută în formarea lor și de a se evita atitudinile și excesele față de anumite jocuri care le dăunează formării lor. O altă funcție a jocului este faptul că stimulează mișcarea, contribuind la dezvoltarea fizică a copilului. Pedagogia modernă subliniază încă o funcție a jocului, deosebit de importantă, anume funcția formativ-educativă.

Bucuria de a se juca este întotdeauna un motor care animă activitatea copilului și îi antrenează întreaga ființă, este modul de consumare a energiei sale și formare a conduitei, gesturilor, imaginației, limbajului. Jocul tonifică, compensează și echilibrează copilul. Această activitate este folosită cu succes ca și terapie, ne amintim de ludoterapie. Importanța jocului și a instrumentelor care sunt folosite în realizarea acestuia va ajuta la dezvoltarea motricității copilului, a creativității și imaginației, afectivității, imitației, capacității senzoriale și intelectuale.

Prin joc copilul cunoaște lumea care îl înconjoară, dar este și modalitatea prin care se poate cunoaște pe sine însuși, dezvoltându-se în ritm propriu.

Bibliografie:

1. Rodica Mariana Niculescu, Daciana Angelica Lupu, *Pedagogia preșcolară și a școlarității mici*, 2007,
2. <http://www.bp-soroca.md/pdf/pedagogia%20prescolara1.pdf>
3. Ursula Șchiopu, *Psihologia vârstelor, ciclurile vârstelor*, Editura Didactică și Pedagogică, București 1995

Nevoia de poezie pentru elevii claselor primare

Prof. inv. primar Iordache Laura, Ș.G. Nr 1, Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Poezia este parte integrantă a literaturii oricărei culturi, alături de artele frumoase și muzică. Deși trăim timpuri în care se pune tot mai puțin accentul pe adevăratele valori morale și spirituale, consider că poezia trebuie să constituie un punct de reper și real interes pentru orice persoană dornică de emoții și de autocunoaștere, încă de la cele mai fragede vârste.

Astfel, poezia, prin intermediul imaginilor artistice sugerate cu ajutorul cuvintelor, contribuie la dezvoltarea propriilor capacități și stabilește noi orizonturi de reflecție. De aceea, încă din copilărie, pornind de la perioada preșcolarității, poezia captivează imediat, chiar de la auzul cadenței primelor versuri, conținutul ei devenind, în timp, metafore ale cunoașterii, după cum sesizează și Irina Petraș, în opera literară „Vitraliul și fereastra”.

De asemenea, odată cu apariția primelor orizonturi ce prefigurează marea maturizare, copilul simte nevoia unui refugiu imaginar, departe de problemele lumii cotidiene care îl iau cu asalt. Prin urmare, poezia, cum ar fi cea scrisă de Mihai Eminescu, prin emoțiile și imaginile artistice pe care le provoacă și le evocă în mintea cititorului, poate oferi o cu totul altă perspectivă asupra vieții, jucând, totodată, rolul unui mentor spiritual, ce îl ghidează pas cu pas într-un univers unde enumerațiile, repetițiile, metaforele, personificările, dar și expresiile indite, fac prilejul unor corespondențe perfecte.

În concluzie, nevoia de poezie a omului este nemărginită și poate fi regăsită, ulterior cultivată, inclusiv la școlarii mici, așa cum veți vedea și în paginile acestei reviste. O abordare corectă a nevoii de poezie la clasele primare devine, odată cu înaintarea în vârstă a acestora, un centru de interes imperios necesar, contribuind cu succes întru devenirea ulterioară a acestora în persoane pasionate de frumos și armonie, unde sunetul muzicii capătă culoare, iar culorile picturilor devin dulci și melodioase, pe ritmul mirific al sinesteziei.

Practici educaționale de bază în pedagogiile alternative

Prof. Petrea Gabriel, . Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Permanenta transformare și modernizarea a învățământului depinde în ultimă instanță de cunoașterea, de înțelegerea și de abilitatea de a le folosi. Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic “nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizator al educației și instrucției” (Romița Jucu).

Noua orientare a învățământului românesc urmărește dezvoltarea gândirii practice a copiilor prin folosirea metodelor și tehnicilor activ-participative noi, care pun accentul pe participarea copilului și îl plasează pe acesta în centrul procesului de învățare. A "gândi practic" înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi practic se dobândește în timp, permițând copiilor să se manifeste spontan, fărăîngrădire, ori de câte ori există o situație de învățare, fără să le fie teama de reacția celor din jur, de părerile lor și le dă putere și încredere de analizăși reflexie.

Scopul educatorului este să le „descătușeze gândurile”, să le trezească curiozitatea și „să le aprindă mințile”(Pushkin, D., 2001). Important este nu doar a-i antrena pe elevi în formularea de răspunsuri la întrebările și problemele enunțate, ci mai mult, de a-i ajuta să descopere căile de a pune întrebări și de a critica problemele. Astfel, educația trebuie să fie cea care să-l determine pe individ să fie într-o continuă stare problematizantă, o stare în care permanent să-și pună întrebări, să caute răspunsuri, considerând faptul că „imaginația este mai importantă decât cunoașterea”(Einstein).

Învățarea prin cooperare

Maria Montessori supne că dascălii cu adevărat înzestrați sunt cei care își aduc clasa la stadiul în care să poată spune fie că sunt de față ori nu, clasa își continuă activitatea. Grupul și-a câștigat independența.

După cum știm școala tradițională a avut o atitudine reticentă și chiar a descurajat cooperarea dintre elevi dar unii pedagogi contemporani o favorizează, deoarece grupul mediază relația dintre institutor și elev. Relațiile elevului cu grupul – clasă influențează atât dezvoltarea personalității cât și randamentul activității de învățare. Aici învățarea nu se produce niciodată ca un act izolat. Ea se fundamentează întotdeauna pe experiența de viață și pe cunoștințele anterioare ale celui ce învață. Învățarea presupune realizarea unor conexiuni între ceea ce știu, înțeleg, cred și simt elevii pe de o parte și conținutul ce trebuie asimilat pe de altă parte. Climatul clasei influențează percepțiile elevilor și ale institutorului și reflectă motivele pentru care elevii colaborează sau nu colaborează. Împreună cu elevii pot fi definite cele mai prețuite caracteristici ale clasei. Respectul, responsabilitatea, grija față de ceilalți, cinstea, sunt câteva dintre valorile culturale la nivelul clasei. Fiind puși în situația de a urmări scopuri comune, de a lucra împreună, comunicând verbal sau prin alte mijloace membrii clasei devin

conștienți că sunt o parte a ei. Fiecare are nevoie să aparțină unui grup și să se simtă folosit de alții, respectat ca individualitate și valorizat. Într-un asemenea mediu, elevii au un rol major în luarea unor decizii legate de procesul instructiv-educativ și în construirea unor grupuri educaționale. Cooperarea conduce la considerarea intereselor aflate în eventual conflict, drept o problemă comună ce trebuie să fie rezolvată prin eforturi comune, prin colaborare și cooperare. Un proces de cooperare conduce la atitudini de încredere de prietenie și întruajutorare, la dorința de a răspunde la solicitările și nevoile celorlalți în vederea rezolvării prin eforturi comune a unor sarcini (Ulrich, C., 2000).

Orice proces de cooperare se caracterizează prin comunicarea deschisă și sinceră a unor informații relevante între participanți, accent pe evidențierea asemănărilor și minimalizarea diferențelor dintre membrii grupului, atitudinea pozitivă a fiecărui membru al grupului, unul față de celălalt și focalizarea pe sarcină.

Învățarea prin cooperare presupune schimbări esențiale în modul de concepere și realizare a învățării cum ar fi transformarea claselor de elevi într-o comunitate de învățare în care competiția individualizată este înlocuită cu cooperarea bazată pe folosirea controversei constructive și dobândirea de către institutori a unor abilități și competențe specifice.

Metode și Tehnici de învățare prin Cooperare

Evocarea – elevii sunt îndrumați să-și amintească ceea ce știau dinainte despre un obiect sau o temă, să anticipeze și să stabilească scopuri pentru investigația lor.

Realizarea sensului – elevii vin în contact cu noile conținuturi de idei prin intermediul textului citit, audierea unei prelegeri și încearcă să integreze aceste idei în propriile scheme de gândire pentru a le conferi un sens și o semnificație, pentru a le înțelege.

Reflecția – elevii gândesc la ceea ce au învățat raportând noile conținuturi la cunoștințele anterioare și prin aceasta reconstituindu-și scheme cognitive pentru a integra noile achiziții. În acest mod elevii progresează în cunoaștere și se dezvoltă personal. Sunt foarte multe cazuri în care elevii trebuie să-și însușească toate informațiile deoarece este singura metodă de a evolua într-un proces de învățământ.

Dezvoltarea gândirii practice

A "gândi practic" înseamnă a emite judecăți proprii, a accepta părerile altora, a fi în stare să privești cu simțul răspunderii greșelile tale și să le poți corecta, a primi ajutorul altora și a-l oferi celor care au nevoie de el. Capacitatea de a gândi practic se dobândește în timp, permițând copiilor să se manifeste spontan, fără îngrădire, ori de câte ori există o situație de învățare, fără să le fie teamă de reacția celor din jur, de părerile lor și le dă putere și încredere de analiză și reflexie. Toți copiii, indiferent de dezvoltarea intelectuală sau de vârstă, pot contribui la elucidarea situației necunoscute, spunându-și părerile. Ei trebuie învățați de mici să asculte și să accepte, făcându-i să înțeleagă că în

cadrul dezbaterilor și al schimbului de opinii nu se critică copilul ci ideea. Pregătirea copiilor pentru a deveni „cetățeni eficienți” într-o societate democratic presupune dobândirea de către aceștia a unor abilități cognitive, formarea și exprimarea unor opinii proprii, dezvoltarea capacității de argumentare logică a unor idei. A-i învăța pe copii să gândească critic înseamnă a-i învăța să gândească democratic; înseamnă a le dezvolta gândirea multicauzală, care-i va face pe copii să găsească soluții multiple la situațiile multiple în care se vor găsi, la un moment dat, în viață.

Beneficiile dezvoltării gândirii practice pentru copiii preșcolari sunt libertatea de a-și exprima propriile opinii, respectul față de opiniile celor din jur, potențarea încrederii în sine, toleranța față de partenerii de dialog, dezvoltarea spiritului autocritic, amplificarea cooperării și comunicării interpersonale, plasarea copilului în centrul procesului educativ prin solicitare individuală și personalizată.

Condițiile și situațiile specifice, care pot duce la dezvoltarea gândirii practice, complexe, la cea mai fragedă vârstă, pot fi considerate, încurajarea copiilor să pună cât mai multe întrebări, stimularea comunicării prin organizarea de discuții și dezbateri între copii, între profesori și elevi, activizarea elevilor prin solicitarea lor de a opera cu idei, concepte, obiecte în vederea reconsiderării acestora și a emiterii a noi variante, stimularea spiritului critic, constructiv, a capacității de argumentare și de căutare a alternativelor, organizarea de discuții pe anumite teme, inițierea de jocuri, excursii, educarea capacității de a privi altfel lucrurile, de a-și pune întrebări neobișnuite despre lucruri obișnuite, libertatea de exprimare a cunoștințelor, a gândurilor, a faptelor, încitarea interesului către nou, necunoscut și oferirea satisfacției găsirii soluției după depunerea unui efort de căutare de către elev.

Profesorul trebuie să cunoască și să folosească adecvat metodele și tehnicile de predare/învățare menite să stimuleze gândirea critică a copiilor. De aceea el trebuie să elimine practici contraindicate pentru dezvoltarea gândirii practice în învățare, cum ar fi transmiterea în permanență a cunoștințelor „gata construite”, limitarea libertății de gândire „altfel” a copiilor și înăbușirea tendinței de a imagina alternative fantastice, îngrădirea dorinței de a efectua desene nesupuse tiparelor, descurajarea ideilor proprii ale copilului, lipsa de flexibilitate și toleranța față de răspunsurile personale ale elevilor, prețuirea memoriei bune și a reproducerilor contextuale, uniformizarea și lipsa tratării diferențiate, interes redus din partea educatorului de a stimula creativitatea elevilor pentru a evita abaterea de la proiectul propus sau pentru a nu crea „dezordine” în clasă, accentul pe cantitate și nu pe calitate în furnizarea și reproducerea cunoștințelor din partea elevului. Aceste practici inhibatoare țin mai ales de profesor, de concepția sa asupra actului didactic, de pregătirea psihopedagogică, de personalitatea, comportamentul și atitudinile sale. (Dumitru, I. Al., 2000).

Consider că dezvoltarea gândirii critice trebuie să înceapă în grădiniță, luând în considerare valențele pe care le are în educarea copiilor, atât în plan atitudinal cât și comportamental. Educația vârstelor mici este considerată temelia personalității fiecărui individ, de aceea educația trebuie să răspundă în primul rând nevoilor individuale și să realizeze echilibrul între acestea și dezvoltarea socială.

Bibliografie:

1.Dumitru, I. Al., (2000), Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Timișoara, Editura de Vest.

2.Ioan Neacșu,(1990),*Metode și tehnici de învățare eficientă*, București, Editura Militară.

3.Piaget, J.,(1972), Psihologie și pedagogie, E.D.P., București.

4.Ulrich, C., (2000), *Managementul clasei – învățare prin cooperare* – ghid. București, Editura Corint

L'amitié, la noblesse de l'âme

Profesor Traian Loredana Magdalena, Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Comme on sait déjà, l'amitié est une relation spéciale entre deux personnes (ou plus) n'appartenant pas nécessairement à la même famille. Le meilleur ami est, comme son nom l'indique, l'ami d'une personne avec qui elle a tissé des liens privilégiés qui surpassent les liens qui l'unissent aux autres personnes. L'amitié signifie la présence des personnes dont on est proche parce qu'elles enrichissent la vie. Les amis peuvent nous enseigner sur le partage, l'amour, la communication, les différences et les ressemblances. C'est seulement un choix personnel de se lier d'amitié avec certaines personnes pour différentes raisons.

Certains amis, tels que les amis d'enfance, ont probablement toujours fait partie de notre vie. Parfois, des coéquipiers ou des camarades de classe deviennent nos amis, en raison d'intérêts et passe-temps communs. Peu importe la façon dont nos amis sont entrés dans notre vie, car ils occupent une place importante dans notre univers. On peut faire confiance dans un ami parce qu'il nous accepte comme on est, c'est aussi quelqu'un sur qui on peut compter (on peut **toujours** compter sur un ami). C'est pourquoi on doit garder un ami comme un trésor. Pour avoir un ami, il ne faut pas donner une grande importance à la beauté extérieure mais plutôt à celle intérieure.

Quand on a un ami, il faut lui faire confiance. Les amis, ça ne s'achète pas avec de l'argent mais avec de l'amour et du respect.

Quand il y a une chicane qui éclate, il y a toujours une chance d'être pardonné. Un ami est une personne qui parle franchement et qui te dira ce qu'il pense sans hypocrisie, qui saura te conseiller, te consoler, t'aider dans les pires moments. C'est une personne sur qui tu peux compter qui veut que tu sois heureux, qui est capable de décerner que ça ne va pas même si tu essayes de le cacher.

Journée internationale de l'amitié

On fête La journée internationale de l'amitié, le 30 juillet. Elle a été proclamée en 2011 par l'ONU pour promouvoir l'amitié entre les peuples, les pays, les cultures et les individus et inspirer de faire tous les efforts pour maintenir la paix entre communautés. La Journée Internationale de l'amitié soutient aussi les buts et les objectifs de la "Déclaration et du Programme d'action sur une culture de la paix" (ONU). L'ONU encourage les gouvernements, les ONG et les individus à organiser toutes sortes d'événements, activités et initiatives qui contribuent aux efforts de la communauté internationale de promotion d'un dialogue entre les civilisations, la solidarité, la compréhension mutuelle et la réconciliation.

L'amitié, vue par les yeux de grands penseurs du monde

« Les amis sont des compagnons de voyage, qui nous aident à avancer sur le chemin d'une vie plus heureuse. » **Pythagore**

« Il ne vaut pas la peine de vivre si l'on n'a pas un bon ami. » **Démocrite**

« L'amitié double les joies et réduit de moitié les peines. » **Francis Bacon**

« Ce n'est pas tant l'intervention de nos amis qui nous aide, mais le fait de savoir que nous pourrions toujours compter sur eux. » **Epicure**

« Toutes les grandeurs de ce monde ne valent pas un bon ami. » **Voltaire**

« Une amitié véritable, c'est celle qui repose avant tout sur la communion aux mêmes principes et à la poursuite d'un même idéal. » **Gustave Thibon**

« L'éloignement et la longue absence nuisent à toute amitié. » **Arthur Schopenhauer**

« L'amitié totale est universelle. Et seule l'amitié universelle peut être une amitié totale. Tout lien particulier manque de profondeur, s'il n'est ouvert à l'amitié universelle. » **Jean Guittou**

« Il ne peut y avoir de réelle amitié qu'entre ceux qui ont d'abord foi dans les mêmes valeurs. » **Louis Lavelle**

« La seule amitié qui vaille est celle qui naît sans raison. » **Arthur Van Schendel**

« Si nous voulons construire une amitié durable, nous devons aimer nos amis pour eux et non pour nous. » **Charlotte Brontë**

« On dit beaucoup que les femmes sont volages en amour, mais on ne dit pas assez combien elles ont de constance en amitié. » **Duc De Lévis**

« En amitié, toutes pensées, tous désirs, toutes attentes naissent sans parole et se partagent souvent dans une joie muette. » **Khalil Gibran**

« La vraie amitié n'a pas besoin de mots pour venir en aide à l'autre. » **Alice Parizeau**

« L'amour est aveugle là où amitié est clairvoyante. » **George Sand**

Webographie:

<http://www.noiscriem.net/2013/07/lamitie-les-amis.html>

<http://www.lemagfemmes.com/Citations/Citation-amitie.html>

<http://www.citation-celebre.com/citation/amitie?page=4>

Rolul secretariatului într-o organizație școlară

Secretar-șef, Dogaru Alina-Andreea, , Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Printre activitățile cu importanță deosebită în cadrul unei organizații economico-sociale este și activitatea de secretariat.

Activitatea de secretariat este structurată în compartimente specializate și are o amplă generalizare. Ea se desfășoară la niveluri diferite, atât în cadrul organelor centrale ale administrației de stat (guvern, ministere), al organelor locale ale puterii de stat (primarii, consilii locale), cât și la nivelul agenților economici, al unităților de profiluri diferite (academii, institutii de învățământ superior, școli, biblioteci, etc). De aceea, structura, forma de organizare, amplasarea, numărul de funcții și unele atribuții sunt diferite de la o organizație la alta.

Munca de secretariat în administrația publică prezintă unele particularități față de secretariatul din sectorul privat, ca urmare a faptului că însuși managementul instituțiilor publice și structura organizațională sunt diferite de organizarea și conducerea companiilor și firmelor private. Aici termenul de secretară a fost înlocuit cu cel de asistent manager.

Secretariatul este considerat ca interfață a șefului unei instituții cu personalul angajat și cu persoanele din afara instituției și de asemenea, reprezintă (în unele cazuri) o dublare a direcțiilor auxiliare, prin preluarea la nivelul compartimentului a atribuțiilor specifice. Astfel secretara preia o serie de atribuții privind personalul, activități administrative, activități de relații cu publicul.

Secretariatul este un auxiliar direct și indispensabil al conducerii, având ca sarcină degrevarea acesteia de unele sarcini auxiliare, creându-i astfel condițiile necesare realizării principalelor sale funcții: prevedere – organizare – comandă – coordonare control. Secretara trebuie să creeze condiții optime pentru luarea deciziilor care reprezintă actul esențial al conducerii.

În literatura de specialitate secretariatul este definit ca un nucleu (grupare de funcții și respectiv persoane care le ocupă) cu activități, atribuții și sarcini individuale complexe. Acest grup de oameni specializați sunt reușiți sub o autoritate ierarhică (directori de secretariate, șefi de serviciu, secretari-șefi) autoritate subordonată la rândul său direct conducerii și care are precizate atribuții cu caracter permanent pentru efectuarea lucrărilor specifice muncii de secretariat.

Intr-un secretariat munca secretarelor presupune un complex de activitati.

1) Activitati cu caracter specific de secretariat (preluare, transmitere mesaje telefon, stenografierea, multiplicarea, redactarea in scrisurilor dictate de sefi, clasarea documentelor, inregistrarea corespondentei).

2) Activitati prin care duc la indeplinire sarcinile si atributiile prevazute in fisa postului (documentare, corespondenta, protocol, organizarea manifestarilor, etc.)

3) Activitati pe care le decid, le initiaza singure (cursuri de perfectionare, instruire a secretarelor din subordine),

4) Activitati de reprezentare a sefilor lor (primiri oficiale, participare la discutii cu parteneri de afaceri, etc.)

Activitatile se descompun in atribuții, iar atribuțiile in sarcini. Atribuția reprezinta sfera de competenta a unui compartiment, iar executarea atribuțiilor de catre un compartiment presupune competența membrilor compartimentului in realizarea sarcinilor ce decurg din aceste activități.

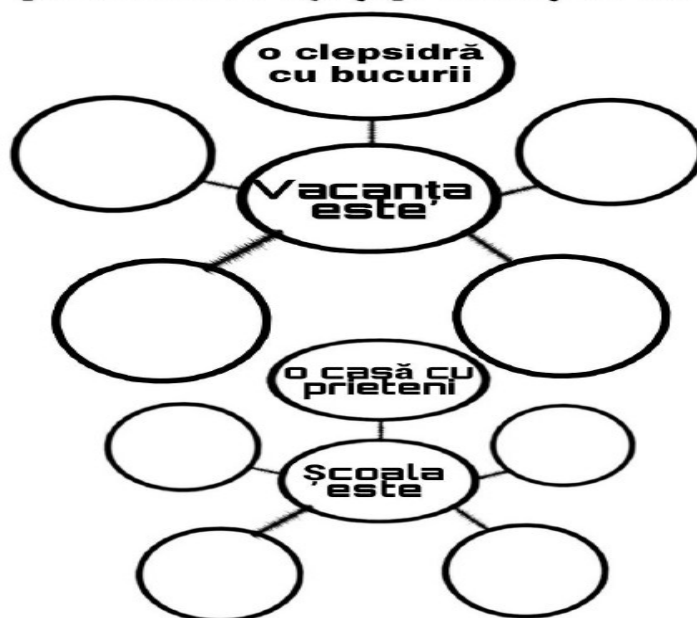
Secțiunea II: FIȘA DE LUCRU

Propunător, Roșu Izabela, , Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Pror:
Izabela
Roșu

Bun Venit
Vacanță Dragă!

1.Seria, după model, câte o definiție metaforică
pentru vacanță și pentru școală:

2. Completează fișele de mai jos.

BUN VENIT, VACANȚĂ DRAGĂ! (II)

1. Completează spațiul punctat cu termenii care aparțin câmpului lexical al *calătoriei* :

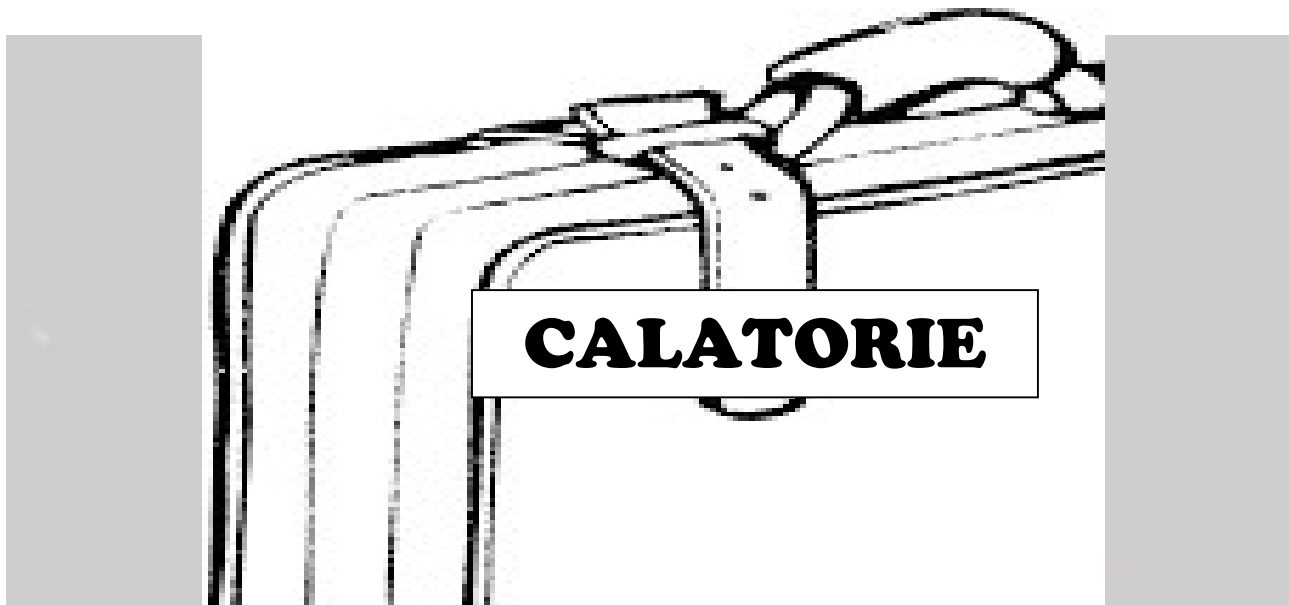
.....

2. Lucrați în grupe de câte patru. Scrieți o listă cu cele mai frumoase locuri pe care le-ați vizitat de când ați devenit elevi de gimnaziu.

.....

.....

3. Discutați și despre locurile pe care v-ar plăcea să le vizitați, motivându-vă preferințele.

4. Imaginează-ți că ești într-o bibliotecă și te afli în fața unui raft cu filme și cărți având ca temă călătoria. Pe o scară de la 1 la 10, alege cifra care indică interesul tău pentru astfel de filme și cărți. Argumentează-ți alegerea în 5-6 rânduri.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

FIȘĂ DE LUCRU- LEGENDELE OLIMPULUI

Propunător, prof. Antip Crina, , Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

clasa a V-a , manual Ed. Paralela 45

1. (2p) Răspundeți la următoarele întrebări:

- Cine era stăpân absolut în Olimp?
- Cum a fost pedepsit Atlas și de către cine?
- Cum a fost pedepsit Meceneu?
- Ce a făcut Prometeu?
- Ce a adus Prometeu oamenilor în dar?
- Cine l-a părat pe Prometeu lui Zeus?
- Cum a reacționat Zeus?

2. (1p) Explicați sensul cuvintelor:

Răzvrătire-

A cârti-

Meșteșug-

Plămădit-

3. Într-o compunere de min. 15 rânduri, argumentați importanța focului în viața oamenilor! (4p)
4. Prezentați trăsăturile morale ale lui Prometeu (în min. 5 rânduri. (2p)

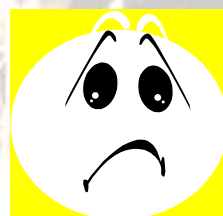
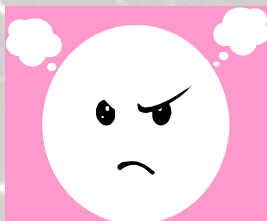
Succes!

După completarea acestei fișe mă simt:

vesel

nelămurit

trist

Analiza, adaptarea și integrarea resurselor suport pentru activități de învățare

Propunător, prof.înv.primar Căținaș Mirela, , Ș.G. Nr 1, Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Amintiți-vă un film animat sau artistic care promovează valori specifice DP – exemple:

Inside Out (2015), Cars (2008-2014), Billy Elliot (2000), School of rock (2003), Micul Prinț (2015), Povestea unui rechin (2004), Regatul de gheață (2013), În căutarea lui Nemo (2003), Zootropolis (2016) etc.

Realizați o fișă de prezentare a unei activități de învățare care valorifică acest film (2-3 pagini), cu următoarele secțiuni:

- Titlul filmului, ideea centrală, valorile promovate
- Competență/ competențe specifice vizate de activitatea de învățare
- Cum poate fi valorificată această resursă la clasă, în activitățile de DP
- Cum poate fi valorificată această resursă în activitatea de evaluare la DP: autoevaluare/ inter-evaluare
- Sugestii de adaptare la categorii de elevi în risc (0,5-1 pagină)
- **Titlul filmului - *Inside Out***

- **Ideea centrală** - Filmul *Inside Out* ne arata cum fiecare emotie este importanta, fiecare avand un rol important si neputand fi exclusa. E important sa ne traim toate emotiile, inclusiv tristetea, chiar daca poate fi dureros uneori. Dar tristetea ne permite conectarea, prin intermediul ei putem experimenta empatia si compasiunea.
- **Valori promovate:** prietenia , ajutorul celuiilalt, empatia

CLASA a II-a

Disciplina Dezvoltare personală

Competențe specifice:

2.1. Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate

2.2. Utilizarea unor elemente de ascultare activă

- **Cum poate fi valorificată această resursă la clasă, în activitățile de DP**

În urma vizionării filmului se pot organiza diferite activități:

- *Povestirea filmului, identificarea personajelor și formularea unor concluzii:*

Filmul se petrece, în mare parte, în mintea tinerei Riley, o fetiță de 11 ani, aflată în pragul adolescenței. În momentul în care fetița se mută cu părinții săi din Minnesota în San Francisco, toată lumea ei este dată peste cap, i se schimbă căminul, școala, prietenii și pasiunile. Ca urmare, Riley trece printr-un dezechilibru emoțional . Cele cinci emotii care stau la baza „centrului de control” (Bucurie, Tristete, Dezgust, Frica și Furie) se confruntă direct cu aceste schimbări. Iar pentru a o salva pe Riley, Bucurie și Tristete pleacă într-o aventură fabuloasă, trecând prin toate cotloanele minții, de la vise și imaginație până la subconștient și gândirea abstractă.

- *Asocierea personajelor cu emoția corespunzătoare*

- *Asocierea emoțiilor cu culorile corespunzătoare*

➤ *Lanțul de cuvinte* – Elevii sunt așezați în cerc. Pornind de la cuvântul *tristețe*, fiecare trebuie să găsească un alt cuvânt care să înceapă cu ultimul sunet al cuvântului anterior. Lanțul se rupe când se ajunge la cuvântul *bucurie*.

- *Jocuri de mimă*- elevii mimează situații în care au trăit diferite emoții.
- *În echipă* – imaginându-și că emoțiile ar fi personae, realizează un desen cu acestea
- *Portretul emoțiilor* – ”Pentru mine, dacă **bucuria** ar fi o culoare, ar fi....., dacă ar fi un gust, ar fi....., dacă ar fi un animal, ar fi....., dacă ar fi un cântec, ar fi.....
La fel se procedează pentru fiecare emoție.

- **Cum poate fi valorificată această resursă în activitatea de evaluare la DP: autoevaluare/ inter-evaluare:**

Semaforul emoțiilor – la sfârșitul activității fiecare copil prinde pe semaforul emoțiilor jetonul cu emoția care arată ceea ce simte .

Pro și contra – emoții bune versus emoții rele; se concluzionează că nu exista emoții bune sau rele, toate emotiile trebuie acceptate pentru a ne adapta la ce ni se intamplă.

- **Sugestii de adaptare la categorii de elevi în risc (0,5-1 pagină):**

Discuțiile purtate cu copii pe baza filmului, trebuie să-i conducă pe aceștia să înțeleagă că emoțiile sunt doar reacții la lucrurile care ni se întâmplă și că ele nu corespund întotdeauna realității.

Se pot desfășura jocuri de tipul:

- Alege personajul preferat din film, stabilește asemănări dintre tine și personaj,
- *Cubul emoțiilor* - se rostogolește cubul, se identifică emoția redată de imagine și se solicită povestirea unei întâmplări în care s-a simțit la fel.
- Ce culori au emoțiile? - asociază câte o culoare fiecărei emoții

Filmul poate fi vizionat împreună cu părinții, copilul trebuie învățat să facă față tuturor emoțiilor, fiindu-i mai ușor în viitor să se integreze în societate.

Fișe de lucru - clasa a v-a- Matematică-propunător, prof. Sava Rodica, Ș .G. Nr 1, Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Subiectul 1

1. Determinați numerele naturale de două cifre care se divid cu 3 și nu e divid cu 6.
2. Determină cel mai mic număr de forma $\overline{abcd}$ unde a, b, c, d nenule, diferite între ele și $a + d = b + c$
3. Determinați mulțimile X dacă $\{1, 2, 3\} \subset X \subset \{1, 2, 3, 4, 5\}$
4. Determinați cardinalul mulțimii A, dacă $A = \{x \in \mathbb{N} \mid x \text{ cub perfect} \leq 1000\}$.

Subiectul 2

1. Scrieți fracțiile care reprezintă: a) 2 m dintr-un km; b) 5 kg dintr-o tonă; c) 30 secunde dintr-o oră.
2. Reprezentați întregul printr-un desen (segment, pătrat, cerc etc.), apoi calculează câți întregi reprezintă: a) $\frac{3}{4}$ din 20; b) $\frac{3}{5}$ din 27; c) $\frac{4}{8}$ din 16.
3. Ce fracție trebuie adunată la suma fracțiilor $\frac{7}{11}$ și $\frac{3}{11}$ pentru a obține doi întregi? Dar la diferența lor?
4. Tatăl are 35 ani, iar fiul o treime din vârsta mamei. Dacă adunăm vârsta mamei cu o doime din vârsta fiului obținem vârsta tatei. Ce vârstă are mama?

Subiectul 3

1. Calculați: a) $0,25 \cdot 1,2 + 6,36 : 1,2 =$; b) $45 : 1,5 - 144 : 1,2^2 =$; c) $(2,3 + \frac{17}{10}) : 0,4 \cdot 0,1 =$.
2. Aproximează prin lipsă cu a sutime numerele; a) $2,256$; b) 3,203; c) 41, 213.
3. Aproximează prin adaos cu o unitate numerele: a) $0,21$; b) 21,21; c) 5, 11.
4. Rezolvă ecuațiile: a) $2x + 3 = 11$; b) $21 - 5x = 11$; c) $(3 + 2x)5 = 25$

Subiectul 4

1. Un apicultor hrănește albinele cu sirop din zahăr în raportul de 2 la 3 (la două kg de zahăr, trei litri de apă), obținând 4,6 l de sirop. De câte kg de zahăr are nevoie dacă vrea să obțină 92 litri de sirop?
2. Pentru opt caiete și patru cărți Alexandru a plătit 100 lei. Cât a costat un caiet, dacă pentru o carte a plătit cât pentru 3 caiete?

3. Iona participă la un test format din 30 de întrebări, toate obligatorii. Ea primește 5 puncte pentru un răspuns corect și pierde trei puncte pentru un răspuns greșit. La câte întrebări a răspuns corect Ioana, dacă a adunat 110 puncte?
4. Într-un bloc de locuințe sunt apartamente cu trei și patru camere, 40 apartamente cu un total de 130 camere. Care apartamente sunt mai multe și cu cât?

Succes!

SECȚIUNEA III: DIN CREAȚILE ELEVILOR :

Proiect tematic- IRELAND - Irish Dance

Butacu Alessia Nicoleta – a V-a B , prof. coordonator, Gherman Georgiana , *Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău*

Ireland is know throughout the world for its dancing.

Irish dancing is a very important part of the heritage and culture of Ireland; just like the Irish language, native sports like Gaelic Football or Hurling, and traditional Irish music. In the past few decades Irish dancing has seen a huge revival, partly because of the worldwide success of Riverdance. Learning Irish dancing is a regular extra curricular activity of many Irish children, and it always features prominently at Irish themed events like St. Patrick's Day. It's not exactly comparable to modern dancing, but that's what makes it so special. Here is a complete guide to everything you could ever want to know about this wonderful part of Irish life.

History

The roots of Irish dancing come from the Celts and the druids who roamed the island before the onset of Christianity and outside influences came along. Many of the druids' religious rituals involved dancing, usually in a circular fashion around sacred trees. The Celts had their own folk dances with similar formations. This type of dancing was common around much of the European mainland at the time, and although it wasn't really anything like what traditional Irish dancing became, remnants of the formations and patterns can be seen.

Naturally, the dancing was accompanied by music or singing and usually took place at religious celebrations or other special occasions. The 'feis' was a big local celebration held by Celtic communities. It was all about their art, culture and music as well as an opportunity for discussing politics, trading, playing sports and storytelling. Dancing was an integral part of the feis. At the Hill of Tara, then the seat of the High King of Ireland and the epicentre of Celtic life, a huge feis known as the 'Aonach' (great festival), was held once year, apparently

beginning over a thousand years ago. Feiseanna are still held today in many communities, but these days they are usually just a showcase for Irish dancing and music, where dancers compete for medals and trophies.

When the Normans invaded Ireland in the twelfth century, they settled in the country and brought with them their native customs, dance being one of them. The ‘Carol’ was a popular Norman dance that was soon performed in conquered Irish towns and villages. The Carol dance involved one singer placed in the centre of a circle of dancers who then followed his singing and danced accordingly. It is the first historically recorded dance in Ireland. For the next few centuries dancing naturally evolved. Three types of dance emerged; the Irish Hey, the Rinnce Fada (long dance) and the Trenchmore. Instead of circular formations, line formations became common. These in turn became more complicated with female dancers weaving between males, or interchanging couples. Bagpipes and harps became the most common musical accompaniment. The tradition of dancing at religious ceremonies still continued however – it was not unusual to dance in a circle around a coffin at a wake!

It wasn’t until the 18th century when Irish dancing became more disciplined and the styles and formations we know today came about. This was all down to the emergence of the Dancing Master, a teacher who travelled between villages and towns holding lessons for peasants. This is how group dances came to the fore; it was a simple way to have all pupils in a class involved in one dance. The best dancers from each community were given the status of ‘soloists’, i.e they were given special sections of the song to show off their talents and dance alone in the spotlight. When this happened, doors would be placed on the floor to give the dancer a makeshift stage and a solid platform to perform on. There was stiff rivalry between dancing masters from different territories, which is what gave rise to the modern dance competitions that take place today.

In 1893 the Gaelic League was founded as an organisation to promote and encourage all aspects of Irish culture in Ireland. It organised formal competitions, lessons and rules for Irish dancing, and this further developed into the launch of the Irish Dancing Commission in 1930 to regulate the now immensely popular past-time. Irish dancing really took off once it had its own governing body, and over the following decades it spread to the vast Irish diaspora around the world.

Routines

There are three main types of Irish dancing routines; set dancing routines, social or céilí routines and sean nós or step routines. In all cases, the style is relatively formal and regimented, with little upper body movement, precise and quick foot movement and a strict number of steps to be completed. This was mostly because of the limited space performers would have had in the 18th and 19th centuries; small rural pubs or barn dances crowded with locals didn't afford much room for arm movement or for dancing around the floor.

Each type of dance falls into one of two categories; soft shoe or hard shoe. Soft shoe dances include reels, slips, light jigs and single jigs; these are all classified by the time signature of the music and the steps taken in each dance. Hard shoe dances include the hornpipe, treble jig, and treble reel. Some of the more popular sets have been given names, like the St. Patrick's Day set, the King of the Fairies Set, or the Tree Sea Captains set.

Music

Historically the traditional accompaniment for Irish dancing was a harp, bagpipe, or just singing. As the dances got more complex however, so did the music. Nowadays, Irish dancing and traditional Irish music go hand in hand, and in the same way that there are a variety of different dances and routines, there is a variety of music and instruments to go with it. Some typical Irish instruments include the fiddle (pretty much a violin, just played differently), the bodhran (a hand held drum made of goatskin and played with a special wooden beater called a tipper), the tin whistle, the concertina (similar to an accordion), and the uilleann pipes (Irish bagpipes). When solo dancers take to stage, a solo instrument will also generally play with them.

Clothes

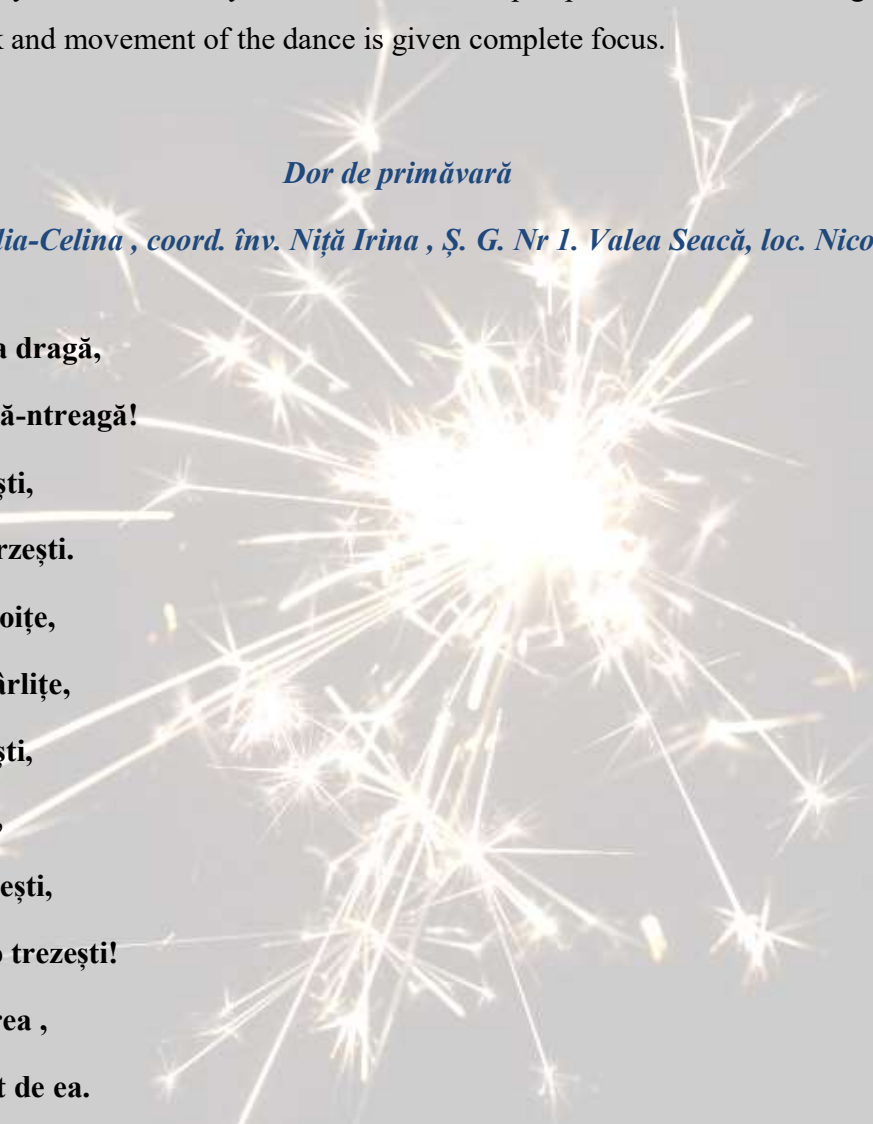
Ornate and sometimes ostentatious costumes can be common in overseas Irish dancing competitions and showcases, but in both historic and modern Irish dancing, more modest and flexible costumes are used. Soft or hard shoes are used depending on the style of dance; hard shoes have tips and heels of fiberglass to add percussion noises and rhythm, while soft shoes are leather lace ups, also known as ghillies. Boys have their own version of the soft shoe, known as 'reel shoes', which still have a hard heel and produce noises, but not to the same extent as the hard shoes do.

Male dancers generally just wear a shirt, vest and tie with dark trousers, while female dancers wear specially made dresses. Each Irish dancing school has their own specific dress uniform.

The dresses are just above the knee and pleated, with long sleeves and more often than not some sort of Celtic-inspired design or embellishment on the chest and back. In the past girls were required to curl their hair into ringlets or wear wigs, but this is slowly becoming less common. Dresses have become more and more flexible and breathable compared to decades past, when tough material and elaborate decoration was the name of the game. Outside of competitions you're more likely to see dancers in simple, plain dresses with straight hair, so that the footwork and movement of the dance is given complete focus.

Dor de primăvară

Patrașc Amalia-Celina , coord. înv. Niță Irina , Ș. G. Nr 1. Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, Bacău

**Primăvara mea cea dragă,
Te aștept de-o iarnă-ntreagă!
Copacii să-înflorești,
Câmpiile să le-nverzești.
Să văd ciobanii cu oițe,
S-aud cânt de ciocârlite,
Neaua tu să o topești,
Ghiociei să-I ivești,
Vremea să o încălzești,
Natura-ntreagă s-o trezești!
Iarna asta a fost grea ,
Dar ne-am bucurat de ea.
Frigul ne-a cam supărat ,
Dar cu sania ne-am dat .
Crivățul cel îmbufnat
Drumurile a blocat ,**

Cărările a înghețat ,
Iar în casă noi am stat...
Privind fulgii –ncet cum cad

Mă gândeam cât e de cald.
Când te-ntorci la noi în țară?
Te aștept de-o iarnă-ntreagă,
Primăvara mea cea dragă!

Zbor

Farcaș Lavinia

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

coord. ,prof. învă. primar,Paloșanu Elena

I-am furat
primăverii
un zâmbet
și i-am dat în loc
floarea de cireș.
Am scuturat
florile de măr
în șoapta
ce înfioară
zefirul serii
și m-am pierdut

în zborul cârdurilor de cocori.

Broscuța

Budău Denis

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

coord., prof. învă. primar, Paloșanu Elena

Dimineața m-am trezit,
În grădină am poposit
Și ce credeți voi copii
C-am văzut în bălării?
O broscuță rătăcită
Cam tușea, era răcită.
-Să-ți dau o aspirină
Sau o floare de sulfină?
Broscuța s-a supărat
Și în lac s-a aruncat.

Mama

Butacu Marian

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

coord.,prof. înv. primar, Paloșanu Elena

**Mama mea e ca o floare,
Tot mereu surâzătoare,
Ea mă-ndrumă și mă-nvață
Să ajung, un om în viață.**

**O mână caldă mi-ai întins
S-ajung mai sus c-o treaptă.
Și eu îți spun acum cu drag,
Sărut mâna ta cea dreaptă.**

Mama

Bulai Valentina

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

coord.,prof. înv. primar, Paloșanu Elena

**O floare-a frumuseții,
În grădina vieții,
O floare-a bucuriei,**

Roua copilăriei.

Această floare grațioasă

E mama, dacă vrei să știi.

Această inimă ce bate,

Cu dragoste pentru copii.

Această lacrimă ce cade

Și-aceste vorbe blânde,

Acest cântec al fericirii

Ce-l cântă pe oriunde,

E mama.

Ziua mamei mele

Bejan Denisa

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Coord.,prof. învă. primar, Paloșanu Elena

Azi, e ziua mamei mele!

Un cadou i-aș da...

Însă sunt prea mică

Și n-aș putea

Să muncesc ca ea.

Inima dac-aș putea

Să i-o dau cândva...

Aș fi fericită

Toată viața mea!

Școala

Varea Cătălin

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Coord.,prof. înv. primar, Paloșanu Elena

Pentru mine școala este
Ca o lume de poveste.
Un personaj sunt chiar eu,
Unul bun, nu unul rău.

Îmi amintesc și-acum cu drag
Cum am trecut al școlii prag,
Câte emoții au mai fost,
Îmi dau seama, n-aveau rost.

Școala trebuie să fie
O minunată-mpărăție,
S-ofere la orice școlar
Știință și morală-n dar.

Învățătoarea mea

Baciu Angela

Clasa a III a A

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”

Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Coord., prof. înv. primar, Paloșanu Elen

Am început să scriu și să citesc
Să mă port frumos, să cânt și să gândesc.
Să desenez cu mare-nflăcărare
Sub îndrumarea doamnei învățătoare.

Ea este gând, exemplu și curaj
Ea este un adevărat miraj.
Pe toți ne-nvață să muncim
Să fim cuminți și să iubim.

Ea este bună, simplă, iertătoare
Iubita noastră învățătoare.
O vom iubi mereu, neîncetat
Pentru că ne-ajută la-nvățat.

Ploaie de vară

Budău Ana Maria , clasa a VII-a C, coord., prof. Roșu Izabela, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Era o după amiază caldă de vară .

Soarele dogorea atât de rău de simteam că mă topesc .Dintr-o dată s-a înegrit tot cerul ,arata de parcă în ceruri se dădea o luptă crancă .Norii fremătau și începuseră deja să arunce săgeți luminoase spre pământ apoi a urmat un zgomot extraordinar de puternic și am simțit că se zguduie toată casa .M-

am speriat si am fugit de la fereastra, dar nu am rezistat sa nu ma uit si m-am intors inapoi sa vad forta naturii care se dezlanțuia .

Vantul a inceput sa sufle cu atata putere ca indoia toti copacii din gradina si apoi dintr-o data a inceput o rapaiala cum nu mai vazusem de mult.Apa curgea siroaie peste tot ,parca se sparse-se cerul Ma uitam pe fereastra si nu mai vedeam nimic decat sagetile de lumina care strapungeau tot cerul,urmate apoi de acel zgomot asurzitor si terifiant .Era clar ,in cer se dadea o mare batalie .Aveai impresia ca Dumnezeu a trimis iar potopul pe pamant ,stateam ingrozita la fereastra si ma rugam sa se termine ploaia cara parca imi inghitise toata gradina .

Dar dintr-o data norii si-au terminat batalia ,ei stiu care a iesit invingator ,au inceput sa se risipeasca lasand loc minunatului curcubeu care l-a trimis Dumnezeu pe pamant ca semn de legamant ca nu va mai trimite niciodata potop pe pamant.Soarele nu mai dogorea asa de tare ,acum era bland si placut.Pamantul deja inghitise toata apa si m-am gandit ca poate nu a fost nici o batalie in ceruri ,poate ca Dumnezeu a vazut cat de crapat este pamantul si l-a saturat de apă.

Calul

Budău Ana Maria , clasa a VII-a C, coord., prof. Roșu Izabela, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Într-o seară am ieșit cu mașina mea să mă relaxez pentru un moment .Nu era nimeni pe drum deci mergeam cu o viteză mare gândindu-mă doar la însămi. Fără să îmi dau seama am văzut o mișcare, deci am pus o frână bruscă. Când am deschis farurile mașinii un cal negru din cauza sperieturi era ridicat în două copite exact ca in filme.

Am coborât din mașină, pentru a vedea dacă era cineva rănit, am chiar întrebat „ este cineva ? , sunteți ok ?” dar n-am primit nici- un raspuns, m-am uitat prin zonă , am calmat calul și apoi m-am urcat in mașină și am repornit la drum.

Când să ajung acasă am văzut că acel cal era în spatele a mașini mele , deci asta insemna că venise după mine tot drumul .

După mulți ani de zile , chiar și acum calul este cu mine , mai bine spus prietenul meu cel mai bun de nume „Mavi”

Întotdeauna am rămas cu gândul la persoană care era pe cal , deoarece am crezut mereu ca Mavi avea un stăpân și că era cineva pe el.

Culorile ploii

Budău Ana Maria , clasa a VII-a C, coord., prof. Roșu Izabela, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

De pe cerul azuriu de vara a disparut brusc soarele. Norii se aduna a ploaie, iar vantul patrunde orice suflare, purtand cu sine mirosul si freamatul cald al verii.

Arborii isi infioara frunzele fosnind ametitor si furtuna cucerește pamantul insetat. Peisajele posomorate se amesteca in valtoarea furtunii amenintatoare. Din cerul fumuriu si sumbru cad picaturi mari si reci de ploaie, atat de curate si stravezii ca lacrima unui izvor. Ploaia saruta pamantul cuprizandu-l in bratele sale cu suvoaiele indraznete si paraiele zglobii. Vantul si ploaia se intetesc sugrumand zapuseala acestei zile de vara. Natura suspina prin fulgere, fulgere lungi ce strabat norii si care infricoseaza. Doar frunzele se mai misca ametite valsand in pustietatea ploii. Strazile impartasesc gustul linistii fiind spalate de picaturile acestei ploii.

Cuprinsa de vraja ploii, mi-am luat umbrela cea veche si am plecat la plimbare. Pas cu pas pasind pe strazi, curcubeu` ma intampina, iar ploaia se indeparta de pe meleagurile noastre. Natura se bucura, dandu-ne mirosul de aer proaspat cu amprente dulci de miresme, de capsuni, de cirese si de flori de soc.

Nimic nu se compara cu imaginea naturii de dupa ploaie, iar totul capata viata. Ploaia pentru mine a capatat culoare!

IARNA

Varea Izabela,clasa a VII-a A coord., prof.Antip Crina-Ramona, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”,Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Privesc pe geamul fumuriu cum fulgii înghețați, reveniți la viață după ce tot anul au stat ascunși de razele soarelui atotputernic, se revarsă ca o cascadă pe tot ceea ce se înfățișează în fața mea. Așteptam demult acest vals al fulgilor de nea, în sfârșit, stăpâni pe lume.

Învăluind Pământul în albul feeric de o frumusețe orbitoare, neaua îmi amintește de dorința mea arzătoare ca iarna să-și întindă rochia-i maiestuoasă și să-și revendice tronul de drept. Cu toții vedem iarna, doamna aceea care vine în fiecare an în visele noastre și se înfățișează în toată splendoarea ei. Dar visul e uitat o dată cu ivirea zorilor, căci dumneaei, vrăjitoarea, ne oferă acest tablou doar pentru câteva secunde. Unii norocoși care au păstrat splendoarea acelei picturi sumbre vorbesc despre o robă lungă care la capete e căptușită cu blană de iepure, iar la partea superioară aceasta e transparentă, dezvăluind o piele albă-albă.

Odată, zâna a fost și ea om.Dar ce viață ducea doamna aceasta învăluită în ger și nea...era văzută cu ochi negri astupați de viclenie și avere. Sărmana a fost aruncată în flăcările albastre ale focului, până ce zeii și-au vărsat tristețea prin lacrimi înghețate. Fața zânei e întotdeauna lipsită de expresie. Oamenii cu sufletul negru își văd toate păcatele în ochii ei, doar prin privirea vrăjitoarei le este răscolit sufletul de toate impuritățile lor.

Ei, dar astea sunt doar povești și trebuie tratate ca atare. Cât despre mine, iarna mi-a adus mereu doar bucurii și fericire. Prima zăpadă e întotdeauna preferata mea, pentru că după toate necazurile din timpul anului, peisajul zăpezii care acoperă totul e mângăietor. De asemenea, nu pot uita de sărbătorile pe care le aduce iarna cu ea. Crăciunul, Anul Nou, Sărbătoarea lui Nicolae. Moș Crăciun pe sania lui cu renii care îl călăuzesc în lung și-n lat prin toate colțurile lumii...

Eh, dar nu e totul perfect. Întotdeauna treabuie ea, în fiecare an să strice tot. Știu că ești de acord cu mine, nu minți! Oricât de mult ai iubi-o nu ai cum să negi că școala strică toată distracția. Teme, teste, lecții, că doar se apropie finalul semestrului și trebuie note. Dragi profesori, vă rugăm să ne dați mai puține teme, mulțumim(e critică constructivă, ok?)

Pentru mine, cel mai important e Crăciunul. Dacă ar fi să compar scrisorile trimise în fiecare an aș observa o mare diferență. De la păpuși și jucării, am trecut la haine și luciu de buze. Dar Moșul îmi aduce mereu ceea ce am nevoie, în limita bugetului disponibil.

Astea fiind spuse, am să fac o încheiere demnă de un 10 la română: așadar, conform argumentelor aduse mai sus, iarna e cel mai frumos anotimp și nu ai cum să negi. Aceasta, transmițând sentimente de nostalgie și entuziasm, fericire și emoție, aduce în prim plan importanța iubirii față de familie, față de noi înșine și față de câțelul Rex care stă în fața ușii și îngheață de frig(Dă-i o pătură Gigele!). Aveți grijă de voi și nu uitați că cel mai important lucru de sărbători nu sunt cadourile, ci fericirea și puterea de a împărtăși momente nemuritoare...

Răspunsuri la sarcina de lucru : Descifrați mesajul piesei Instigare la cultură!

A.

Melodia „Instigare la cultură ” ne spune că nu suntem destul de educați, că, dacă vom continua astfel, nimic nu va merge bine. Melodia ne spune că ar trebui să citim mai mult , ne spune că oamenii sunt triști deoarece suntem incuți. Ni se spune că, dacă vrem sa facem lumea un loc mai bun ,trebuie să ne educăm, că lumea este o carte deschisă... trebuie doar să știm cum să o citim.

În această melodie ni se spune un adevăr crunt : acela că în această lume în care trăim toți oamenii needucați visează numai bani,făcând din acest lucru un scop principal.

Aceasta melodie reprezintă un foarte bun avertisment pentru copiii ce nu vor să învețe, dar au mari așteptări mari de la viață.

Dragomirescu Emilia, clasa a VII-a A, coord., prof.Antip Crina-Ramona, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”,Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

B: Piesa aceasta vorbește despre ignoranța copiilor din zilele de azi si despre faptul ca frăiele vieții sunt în mâinile noastre. Este vorba de demnitate, despre fapte care vin mereu cu consecințe. Dacă vrei respect, trebuie sa oferi respect. A învăța nu este ceva plictisitor și nici nefolositor. Viitorul este afectat de oricare mică decizie.

In melodie se amintește faptul că viața nu doarme și nici noi nu ar trebui să o facem. Să ne construim viitorul ar trebui să fie mai important decât un fum de țigară sau o doză de Monster... să fim serioși!!!

„Educă-te singur! ” ...fii autodidact, este poate cea mai de preț vorbă pe care o poate spune cineva. Poate că ai carte, dar nu întotdeauna ai și parte. Școala te învață matematică, română, geografie etc. ,însă nu te învață și cum să trăiești. Poți să termini liceul și facultatea și tot să nu știi ceea ce vrei să faci în viață.

Educă-te singur pe drumurile vieții tale! Educația vine din cultură și lectură!

Varea Izabela, clasa a VII-a A coord., prof. Antip Crina-Ramona, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

C. În piesa „Instigare la cultură”, scrisă de trupa Paraziții, mesajul principal este acela că dacă vrem să ajungem ceva în viață trebuie să muncim, să ne folosim darurile cu care am fost înzestrați. Întotdeauna, pentru a dobândi ceea ce vrei, trebuie să fii corect, perseverent, dornic de cunoaștere și de găsire a sensului propriei vieți.

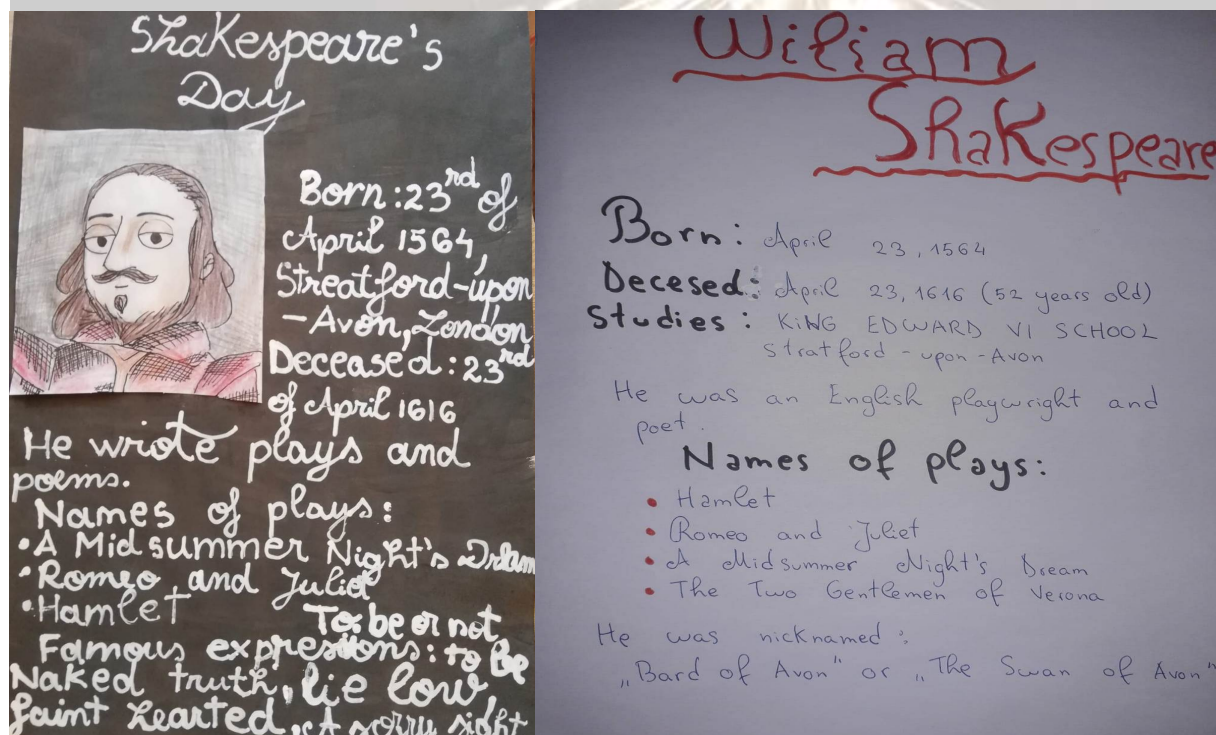
Un alt mesaj al piesei este acela că, citind, ne putem lărgi orizontul de cunoaștere, îmbogăți vocabularul și ne putem da frâu liber imaginației.

Doar visând și punând în practică visele noastre, prin multă muncă, putem ajunge să ne clădim o viață decentă și demnă, putem realiza lucruri importante, care să rămână în urmă ca semn al existenței noastre pe Pământ.

Farcaș Crina, clasa a VII-a A coord., prof. Antip Crina-Ramona, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

SECȚIUNEA IV: SCÂNTEI DE SUFLET ÎN... IMAGINI ☺

Omagiu... William Shakespeare

Varea Izabela, clasa a VII-a A, Dragomirescu Emilia, clasa a VII-a A - coord., prof. Hongu Diana, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

„Stil de viață sănătos, cu lactate” Salahoru Michela. Clasa a III a A Coord., prof. înv. primar, Paloșanu Elena Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău,

Un altfel de ...Dicționar de personaje... Coord., Popa Elena , Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Loc. N. Bălcescu, jud. Bacău

Realizarea unui dicționar de personaje a venit ca o modalitate de a antrena curiozitatea elevilor și de a-i stimula să citească. În realizarea acestui obiectiv a fost antrenat spiritul competitiv și cel al colaborării, întrucât, elevii au realizat lucrările în grupuri.

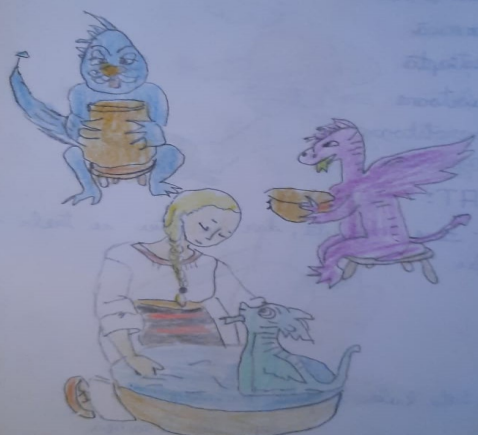
AURORA

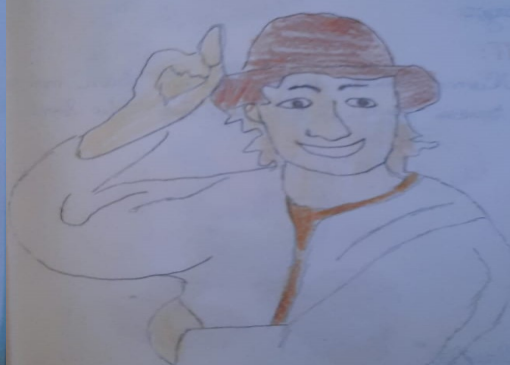
BALOO

FATA MOȘNEAGULUI

PĂCALĂ

SECȚIUNEA V: ȘCOALA ȘI GRĂDINIȚA ...ALTFEL:

Grupa combinata "FLUTURASHII CREATIVI" –Educatoare, Zaharia Ștefania , GPN" Sfânta Maria", Nicola Bălcescu, jud. Bacău

Activitățile extracurriculare au fost primite cu multa bucurie de fluturași:

1 iunie- Ziua copilului

Intalnirea plina de emotie cu doamna învățătoare

Parada costumelor Eco- colaborare cu biblioteca comunală Nicolae Bălcescu

Ziua eroilor

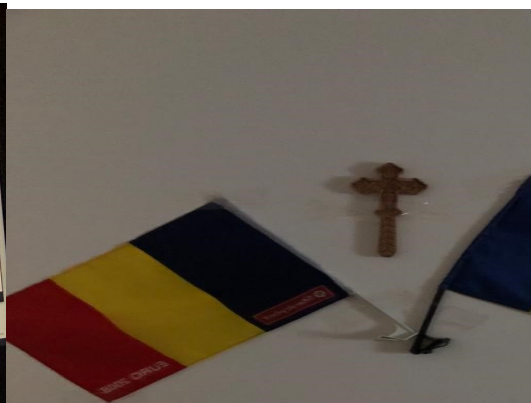
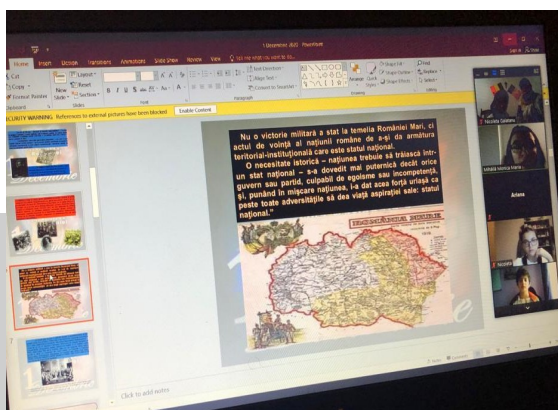
Atelier de creatie –colaborare cu parintii

NOI SUNTEM.....FLUTURAȘII CREATIVI!!!!!!

INSTANTANEE SPORTIVE ȘI ...NU NUMAI prof. coordonator GĂLĂȚANU NICOLETA ,Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. ", Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

1 decembrie-on-line

Citius, altius, fortius...

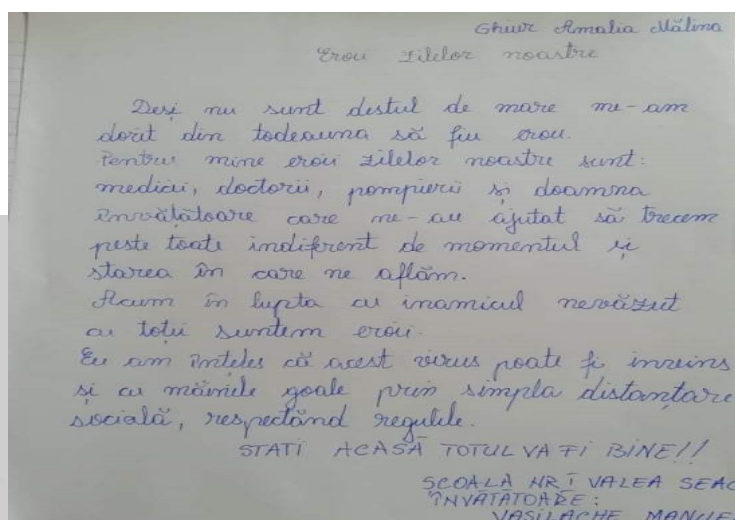
Mâncăm lactate...delicate!

PROIECT TEMATIC...SĂNĂTATEA , ÎNAINTE DE TOATE! –prof. coordonator, Malic Roxana, Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

Noi suntem piticii care desenam și colorăm realitatea –coord. Vasilache Manuela , Ș.G. Nr. 1, Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

Iată ce pot face, două mâini dibace...sau mai multe, cu ale doamnei educatoare, Salahoru Lenuța... 😊, .G.P.N. Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

Cură Patricia-grupa mare

Cură Ioana- grupa mare

Diac Edmond- grupa mare

Pavel Miruna -grupa mare

Benedic David-grupa mare

Ciuraru David-grupa mare

Nu ne lăsăm mai prejos...Itsy Bitsy...Noi suntem strumfii cei poznași: Coord. Scripcaru Mihaela /Ghelbere Alexandra,GPN Sfânta Maria, loc. Nicolae Bălcescu, jud Bacău

Învățăm despre circulație...

Suntem explozivi și vulcanici... @ @ @

Happy strumfi's...ba, pardon...Happy Children 's Day!!!

PROFESIONIȘTII...nu cu Vodă , ci cu o Grație @...prin urmare , pictăm cu grație...Coord., prof. Andor Grațîela, Ș.G. Nicolae Bălcescu, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

Burcă Daria –cl. A VII-a

Chiricheș Gabriela –cl. A V-a

Chiricheș Eliza, cl. A VIII-a A

Doboș Daniel, cl. a VIII-a

Ghiur Sorin, cl a VIII-a A

Vrabie Melisa, cl. a VI-a A

Moraru Denisa, cl. a VIII-a

Chiricheș Marta , cl a V-a B

Farcaș Denisa, cl. a V-a

IV. DIN PROIECTE NOASTRE:

PROIECT EDUCAȚIONAL DE PREVENIRE A VIOLENȚEI ”STOP VIOLENȚEI!”

Propunători: prof. înv. primar Iordache Laura și Niță Irina , Ș. G. Nr.1 . Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, Bacău

MOTTO:

„Educația este un vaccin contra violenței” E.J.Olmos

Coordonatori :

Prof. Iordache Laura
Prof. Niță Irina

Argument:

Cauze multiple (neglijarea copiilor, lipsa de informație, agresiunea mijloacelor mass-media, plecarea părinților la muncă în străinătate etc.) conduc la creșterea cazurilor de violență din școli. Complexitatea fenomenului ne determină să vorbim nu doar despre violența în școală, ci și despre violență în general, dat fiind că între acestea există o legătură de determinare. Pe de o parte, de cele mai multe ori, copilul ia primul contact cu violența în cadrul familiei sale, extinzând apoi comportamentele violente asupra altor persoane din mediul extrafamilial. Pe de altă parte, comportamentele violente învățate în mediul extrafamilial se răsfrâng asupra membrilor familiei.

Proiectul nostru își propune să organizeze activități educative cu elevii claselor din școala noastră și cu părinții acestora în vederea prevenirii și diminuării cazurilor de violență în rândul copiilor, să consilieze atât copiii, cât și familiile acestora și să promoveze comportamentele nonviolente.

Scopul proiectului:

Prevenirea și diminuarea fenomenului violenței din școală prin activități specifice vârstei școlare, conștientizarea importanței relațiilor interumane bazate pe înțelegere și acceptare.

Asigurarea unui mediu de viață socială armonios, liniștit, sănătos și sigur pentru întreaga comunitate, conform standardelor europene.

OBIECTIVE LA NIVELUL SCOLII:

1. Identificarea și evaluarea dimensiunii fenomenului de violență în școală și în mediul proximal al acesteia.

2. Sensibilizarea tuturor actorilor școlii cu privire la sursele, cauzele și efectele fenomenelor de violență în școală.

3. Atragerea și implicarea reprezentanților comunității în acțiuni de prevenire și combatere a violenței în școală.

4. Elaborarea unei strategii la nivel instituțional privind ameliorarea fenomenelor de violență la nivelul școlii.

5. Elaborarea și testarea unor instrumente de identificare, monitorizare și evaluare a fenomenelor de violență în școală ca parte a Planului de Dezvoltare al Școlii / P.D.S.

6. Implicarea actorilor de la nivelul școlii și de la nivelul comunității în derularea activităților dezvoltate în cadrul strategiei.

Grup-țintă- Elevii claselor a III-a și a IV-a de la Școala Gimnazială Nr.1 Valea Seacă

CEREALE SI LAPTIC... TE FAC UN PITIC VOINIC

Prof. învă. preșcolar, Enea Maria-Magdalena, GPN Valea Seacă, loc. Nicolae Bălcescu, jud. Bacău

În cadrul activității „Stil de viață sănătos cu lactate” desfășurată în unitățile de învățământ din mediul rural, Grădinița Valea Seacă a participat cu activitatea *CEREALE SI LAPTIC... TE FAC UN PITIC VOINIC*.

Copiii au aflat că laptele este bogat în calciu, un mineral foarte important pentru ei, pentru că îi ajută la creșterea și dezvoltarea oaselor. Și chiar dacă unii copii nu și-ar dori în mod deosebit un pahar de lapte simplu, bolul de cereale cu lapte a fost un mod gustos de a-i ajuta să introducă lactatele în meniul zilnic.

Copiii au savurat micul dejun, împreună. Am făcut-o și în întâlnirile de pe *Digitaliada*, dar acum parcă a avut altă savoare!

